

БЪЛГАРСКИ КНИЖНИЦИ.

ПОВРЪМЕННО СПИСАНІЕ

на

БЪЛГАРСКИ-ТЕ КНИЖНИЦИ.

НАТЪКМАКА

И. БОГОРОВЪ.

*Наука. Книжнина. Занаятъ. Пътуванія.
Търговія. Селекый животъ.*

СЪДРЪЖАНІЕ:

- I Просвѣщеніе и книжнина на Българе-ти.
- II Пролѣтъ на сѣтъ.
- III Ради зачало-то, и мѣсто-то на Глаголически-ты слова.
- IV До издателя на Бъл. Книжници.
- V Слово до Кокушане-тъ.
- VI Помяникъ Райна Поповича.
- VII Отъ единъ патникъ.
- VIII Български народни пѣсны.
- IX Съвременна Автописъ.
- X Извѣстіе отъ Настоятелство-то.
- XI Сѣтки-ти на Бъл. Книжнина.

БЪЛГАРСКИ-ТЕ КНИЖНИЦИ:

издаватися два пѣти въ мѣсяца на 5 и 20 число.

Цѣна-та на годишно-то изданіе (24 Книжки) е :

Въ Цариградъ 5 медж. сребрѣни.

По цѣло Туреско 5 $\frac{1}{2}$ м. ср.

Въ Сръбія, Влашко и Молдавія

6 меджид. сребрѣни.

Една-та Книжка сама $\frac{1}{2}$ м. среб.

ЧАСТЬ III.

ДЕКЕМВРІЯ КНИЖКА ВТОРА.

Брой 24.

ЦАРИГРАДЪ — ГАЛАТА

Въ Книгопечатницѣ-тъ на Д. Цанкова.

1858.

ИЗВѢСТІЕ.

Онѣя лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отвѣдижажъ десять турскѣхъ лири, ще земѣтъ догдѣ сѣ живи безъ никаквѣхъ заплатѣхъ Българскѣ-ти Книжници и по едно тѣло отъ всѣхъ книгѣхъ, кои-то ще издаде Българ. Книжнина.

Онѣя лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отвѣдижажъ пять турскѣхъ лири, ще земѣтъ догдѣ сѣ живи съ половинѣхъ заплатѣхъ Българскѣ-ти Книжници и по едно тѣло отъ всѣхъ книгѣхъ.

Онѣя лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отвѣдижажъ едно лири турскѣхъ ще земѣтъ догдѣ сѣ живи безъ заплатѣхъ по едно тѣло отъ всѣхъ книгѣхъ не поголѣми отъ 5 (пять) типографически листа, като заплати разности на возеніе-то имѣ, а за поголѣми-ти, ако ги приѣмѣтъ, ще заплащѣтъ отъ относително повече-то отъ пять-тѣхъ типографически листа: а за Периодическо-то Списание ако го земѣтъ, ще плащѣтъ едно тѣло меджидіе по малко.

Б. Д. Главно-то Настоятелство на Българ. Книжницѣхъ има си печѣтъ, и все, що сѣ дава отъ странѣхъ-тъ му - было записъ или книгѣхъ - ще носи должнѣхъ печѣтъ. Безъ тоѣа печѣтъ всѣчко дадено отъ странѣхъ-тъ му чѣте сѣ незаконно.

Прѣгледана и одобрена отъ царскѣхъ-тъ цензурѣхъ
за да сѣ печѣта.

Български Книжици.

ЧАСТЬ III.

1858. ДЕКЕМВРІЯ

КНИЖКА ВТОРА

ПРОСВѢТЕНІЕ и КНИЖНИНА

на

БЪЛГАРИ-ТИ.

Общій изгледъ (свършѣкъ).

IV

Най-главный потокъ на народно-то просвѣтене е търговщина-та; тамъ дѣто тя цѣвти и просвѣтене-то върви напредъ. За то търговци побудени отъ народна любовь прѣдстояватъ та ся основава въ Цареградъ прѣзъ тазъ година періодическо списаніе подъ имя

Българскы Книжици, съ помысль да распръснувать зарп-ты отъ просвѣщеніе-то между Българскый народъ. То едвамъ бѣше сторило девять мѣсяца, кога неговый редакторъ ся принуди по причина на своя-та фамилія да остави Цареградъ. По редакторова призовка и съ сговора на почтено-то настоятелство върху тѣхъ Българскы Книжици, въсприѣхме труда да улеснимъ издание-то до свършеваніе-то на година-та имъ. Ако и да имаше доста ръкописны статіи, приготвени за то списаніе, нѣ все трѣбаше още нѣкой да натъкми нѣчточко. Като поехме нежъ длѣжность помыслихме и да понакычимъ то списаніе, что-то да може да отговаря малко нѣчто за нужды-ты на единъ народъ, кой-то за-качва да ся просвѣтѣва; за то оставихме дамаскины-ты за въ църкви-ти, исторіи-ти за въ училища-та, приказки-ты за посѣдякы-ты: главна-та наша мысль бѣше наука, занаятъ, търговія и селскый животъ; обаче много ни е мило, че отгорѣ за три мѣсяца не можихме да го въздвигнемъ на такъвъ стѣпень, та остава вѣке на почтено-то настоятелство да нареди всичко както по прилика, кое-то вѣрваме, че ще направи всякъ жьр-твъ за удобреніе-то на издание-то му.

Днесъ е намъ много драго, че можахме да изпъл-немъ наше то обрѣчаніе къмъ редактора на тѣхъ *Българскы Книжици*, и желаніе-то на почтено-то имъ настоя-телство, кое-то желаніе ся надѣемъ да е было и на вси-ти Българе, като издаваме нынѣ двадесять и чет-въртый листакъ отъ тѣхъ. Да но будны-ты затичванія на вси-ти онизъ, что настоявать върху тѣхъ книжици, постигнѣтъ помысль-тъ си!

24 Девемврія, 1858.

И Боюровъ.

Цареградъ

ПРОЛѢТЬ НАСѢНІЕ.

Прѣзъ една отъ онызъ рѣдки зимы, что прѣминувать смѣхомъ по наши-ты страны, испратены съ цвѣтя и слѣнце, отійшелъ бяхъ да ся разхождамъ въ една валева задухна отъ студений вѣтрь. Тамъ, по трѣва-та още зеленка, бѣхъ ся разцвѣтѣлы кокычета и симчець; прѣдъ мене двѣ хубавы елхы надвѣсвахъ надъ глава ми тѣхны ты черъ-мрачны листіе. Трѣва-та ми ся видѣ толкосъ мека, вѣтрь-тъ толкосъ сладкъ и мѣсто-то толкосъ прѣлстительно, что то посѣднхъ, и той часъ незакъсиѣ да ся прѣнесж отъ мои-ти сънища.

Малко по малко като години-ты натоваревать тѣхнхъ-тѣ тяжниихъ върху глава ни, става ни по-мѣчно да ся отървемъ отъ вгълпенія-та, кои-то ны карать да чюствуваме обстоятелства-та и вѣнкашны-ты прѣдмѣты, что ны забыкають. Старець-тъ, всрѣдъ едно помръзнало врѣмя и въ едно естество, что ще издѣхне, не намира всякой день въ себе-си силж отъ довольно противодѣйствіе, за да отмахне или да подслади мърданіе-то на свои-ты жалны изображенія, твърдѣ въ нагласаніе съ собствено-то му умаленіе; той ся оставя по нѣкогажъ на една скръбъ, коя-то причинява изравно онова, что-то виждѣ и чюствува, и той е одвѣ поврѣдентъ отъ зима-та на година-та и отъ оназъ на живота му.

Такъвъ бѣ вьрвежъ-тъ на моя духъ кога закачахъ разходжъ-тѣ си, и види ся тя можаше да ся свѣрше безъ да распръсне тѣжъ-тѣ ми ако слѣнце-то не бя-

ше прокарало облаци-ты ако мой погледъ не бы ся въспрѣлъ върху цѣвнали-ты цвѣтя прѣдъ мене, и ако една чичюлига не бѣ испищала завчасъ нѣ съ оно-ва църтене кога е близо до нѣкого, обаче съ онова весело пѣяне кога тя ся издвига възбогъ.

Тогасъ, укхпаянъ въ единъ топълъ въздухъ, разлю-лянъ отъ пѣяне-то на обычливо-то птиче, и развеселенъ отъ гледка-та на цвѣтя та, повѣрвахъ, че възлазямъ по рѣка-та на мои-ты дни, обыколенъ отъ твѣя вси за-смѣны милкуванія на естество-то. Едно весело сънище пълно съ пріятность мя прѣнесе въ утро-то на живо-та ми и на година-та; душа ми ся нагласи съ то врѣ-мя отъ привземаніе, кое-то сполучихъ да го продължа-вамъ, че ни ся видѣ при завръщаніе-то ужъ да съмъ си приготвилъ нѣкое благополучіе; память-та ми отглашаше много врѣмя на пѣяне-то отъ чичюлига-та, и тая свѣт-кавица отъ блазѣ быде както една жива и свѣтла заря, коя-то, нѣколко дена още, освѣтлева оризонта на съ-ществованіе-то ми.

Е добръ! азъ съмъ увѣренъ, че всякой смъртенъ подложенъ на злополучіе може тѣй глѣда да свѣтатъ върху замысленый му животенъ пѣть небеса по-благы, ако намѣрваше между прилични-ти си нѣкой бѣлягъ отъ до-бывка или отъ милость. Подъ вліяніе-то на едно мило пріемваніе, на едно драго засмываніе, отъ утѣшителны думы, нѣмотный може да сънува веселы дни и да забѣгне въ една пролѣтъ отслабната за него.

А! вы кои-то честь-та вы е натрупала съ благоволеніе-то си бждете за негово-то тъмно опрѣдѣленіе то съжи-вительно слънце, кое-то ще стопли неговѣ-тѣ зимѣ, и онызъ цвѣтя, кои-то ще развеселятъ погледа му, и утѣши-тельный ви гласъ ще стане за него онова, что-то бяхъ за мене църтенія-та отъ радостлива-та чичюлига.

РАДИ ЗАЧЯЛО-ТО и МѢСТО-ТО

иъ

Глаголическы-ты слова.

Отъ П. I. Шафарика.

Отдѣлъ II.

(Вижь Час. III. Книж. № 23, страница 306)

Крелина, ala, πτερίξ; кыр. крילו. Въ Санк — Никлазерский Евангелиевкодексъ ся прочита Маѳ. 23, 37. съвира-
ѣть кокошь птница подъ крелины, и Лук. 13, 34, ꙗкоже
кокошь... свое птницы подъ крелины; кыр. подъ крилѣ. Кре-
лина есть, спорядъ моя умъ, отъ крѣна, крѣнати, тивере,
срб. скренѹти, vertge, заврыщамъ назадъ, на което ся
държитъ и крѣнати се, икнати (Добр. изв. об. 240) и
крѣстати, окрѣстати, и съ конто сѣтъ наедно и носны-ты
крѣт —, крѣт —. Тѣй крелины какъ подвигатель, motores
Срб. съ тя кроат. креміѹт, ala.

Врижъ, сгух, σταυρός; Кыр. крѣстъ. Въ пражы-ти из-
води крижизмъ и въ истълкуваный псалтырь у С. Пе-
терсб. (в. XII) крижъ: двѣ-тѣ рѣчи домашно въ глг. кни-
гы. Что отечество на тоязъ видъ есть Славянский за-
падъ, нещеть нынѣ никое доказателство повѣче. Въ
тоязъ видъ ся нахожда още рѣчь-та у Кроати, Словене,

Боемци и Лѣси. Маджар. *keresut* у Маджате-ти ся ви-
ить да есть донесено отъ Цареградъ и Бѣлгарія, прѣзъ
Сіевенбюргенъ (948 — 1003). Отъ крижъ происхожда
слав. скрижалъ, *tabula*, Евр. 9, 4. Въ Даміановый Апас-
толь 1324 л. боем. Кричалки, *segmenta pomogam*, и въ
Кроат. Венд. и Сърб. едно множество происходительны,
отгдѣто идетъ голѣма-та старина на видъ крижъ. (Добр.
изв. 166). Заради вида срв. и Кроат. *калеж*, *calix*.

Милъ, *miserabilis*, *miseratione dignus*, *ἐλεητός*. У Фрейснго-
вы-ты записки: тѣбѣ се мила тѣсрѣу и тѣхъ (грѣхъ) се тѣ-
бе мила тѣсрѣу. Тѣй въ Еванг. по ветхы-ти рѣкп. Лук.
15, 20. мила їемѣ бысть, *ἐσπλαγχνίστην*, *misericordia motus est*,
Марк. 8, 2. милъ ми їестъ народъ съ, *σπλαγχνίσθηται ἐπὶ τὸν ὄχλον*
misereos super turbam. гдѣто послѣ ся пріяли другы видове. За
то помиласвати и милосърдсвати за което сърб. рѣкп. чясто
поставять ѹфедрити. По крайнскы мила до днесъ има ис-
тый разумъ какъ милостивъ. И по Кроат. мени га мило,
doleo, *misereor*.

Минѣти, *ire*, *transire*, *ἵναи*, *διαβιβάναι*; кыр. ити, прѣйти.
Както вѣрвамъ, у ветхы-ты первообразны тълкованія на
Пентикостаря ся прочита Вторз. 11, 8. Крушед. на нѣ-
ѹже (землиѹ) вы минѹете прѣзъ Іорданъ, нынѣ прѣхсдите
Въ С. Николаз. Ев. Лук. 16, 26. Минѹти отсѹдѹ въ вѣмь
небѣ, змагаѹтъ, *διαβύναи*, *transire*. Още въ Остром. Ев. тѣй: по
вѣсно прѣйти. Днесъ употрѣбительнѣ оше у Кроати.

Миса, *patina*, *πορσελί*; кыр. блюдо. Въ рѣкп. отъ глг.
видъ ся прочита Маѹ. 14, 8. 11. на мисѣ; *ἐπε πίνακι*, Лук.
11, 39. стѣкленице и мисы, *πίναχος*, виѣсто на вѣѹдаѣ, вѣѹда,
което имать вси-ти сѣщи кыр. рѣкп. Нынѣ рѣчь-та есть
употрѣбительна само у Боемци, Моравци, Словацци и Лѣси;

Словен, мѣса значить mensa. Кратци наричатъ днесъ паницѣ тѣ зделал, отъ scutella: обаче испрвоу какъ?

Мыто, p̃emium, μιστος, rescunia, хрѣати; кыр. мѣзда. Въ С. Никлаз. Ев. ся прочита нѣколко нѣти мыто вмѣсто мѣзда. Сжцетѣй стоить въ нѣколко старо-Българскы Апостолы Дѣян. 24, 26. мыто, хрѣати, rescunia, гдѣто другы рѣкн. и Острог. Б. имѣть мѣзда. Извѣстна есть Стефанъ Душанова та законѣкнига: по мыту, διὰ χρεάτων. Въ подобенъ разумъ рѣчь-та есть употрѣбительна у Словене и Кратци.

Непрѣтель, inimicus, ἐχθρός; кыр. врагъ. Пс. 42, 2. глг. егда стѣжайтѣ ми непрѣтель, кыр. 1296 л. врагъ. Мысля повыше, че рѣчь непрѣтель, не ся намира въ сжце кыр. рѣкн. напротивъ тя есть извѣстна на Словене и Кратци.

Непрѣзнь, malus, diabolus, πονηρός, διάβολος. Въ Евангелія и Посланія ся прочита у вси-ты глг. книги и въ най-ветхы-ти кыр. рѣкн. на мѣсто гр. πονηρός и διάβολος слав. непрѣзнь, отъ кое-то по-кжсно ся есть вѣвѣло акавыи, акавыи, сатана и дѣволы: н. п. Маѣ. 6, 13. глг. отъ непрѣзни, кыр. отколѣ и нынѣ отъ акаваго, исто 13, 19. глг. приходитъ непрѣзны, кыр. акавыи, Дѣян. 5, 3. глг. непрѣзнь, кыр. сатана, исто 10, 38. отъ непрѣзни, кыр. отъ дѣвола, исто 13, 10. сыне непрѣзний, кыр. сыне дѣволовъ. Чтото ся намира въ Фрейсинговы-ты запискы непрѣзнь, непрѣзний, зато прѣслѣдвамъ паннонскы-ты Славяне.

Наврѣду сътворити, reprobare, ἀποδοκιμῆσαι. Прочитася въ Пс. 117, 22. и Маѣ. 21, 42. Марк. 12, 10. Лук. 20, 17. 1 Петр. 2, 7. глг. камень, ꙗгоже (ниже) наврѣду сътворитъ зиждущен, λίθον, ὃν ἀποδοκίμασιν οἱ οἰκοδομοῦντες, lapidem, quem repronaverunt dicantes. Маѣ. 21, 42. пише и Остромирь.

неврѣдѣ. Послѣ ся измѣни за неврѣдѣ сътворше въ кыр. ржкп. неврегоса; оше има и острог. Маѣ. 21, 42. и Марк. 12, 10. неврѣдѣ. Намирать ся и други измѣненія. Имамъ по-кжсно-то видо-писаніе не въ рѣдѣ, и изясненіе-то съ по in ordine за неправы, отъ три основы: а) разумъ-тъ на рѣчь-та а б) видописание-то на най-ветхы ты ржкп. неврѣдѣ сжть съвршени; с) едно толковъ ясно изговариваніе, какъ не вѣдѣ, нещяхъ измѣнять. Както Востокѣ приема, има едно нарѣч. неразбранъ видѣ, съединено видить ся съ корень вѣдѣ, werth, гот. vaiaths, verth, würdig, отгдѣто есть Словен. и Кро. вреден, вредност, сѣр. вѣдан и вѣданти, valere. Даклемъ изяснено за невреденъ, неупотрѣбителенъ.

Обѣтъ, votum, ἐϋχὴ; кыр. молитва. Пс. 21, 26. глг. свѣти мое господѣи въздать. Сжще тжй Пс. 64, 2. Най-старити кыр. кодици прочитаъ все тжй; по-кжснити имжть молитва. Обѣти, oblationes намирася въ Фрейсинговы-ты записки, свѣштати, promittere, въ Супрасл. кодиксѣ.

Отлѣкы, reliquie, κατάλοιπα, ἐγκατάλειμμα; кыр. останки. Пс. 16, 14. глг. оставше отлѣки младенцѣмъ своимъ, кыр. 1296 л. останкы. Пс. 75, 11 отлѣкъ помилшеніѣ, кыр. 1296 л. остатокъ, 1495 л. остатъкъ. рѣчь отлѣкъ есть еднаква съ леттишка atleecs, оставка, и съ литтавишка palais у второй отдѣлъ, достойнозабѣлжительно есть обаче, че тая рѣчь ся намира въ леттишкый псалтырь на две мѣста: atleekamu, atleek. Отъ летт. литт. Корень лик, оставямъ назадъ, ставать много производны рѣчи. Срв. и лат. linquo, liqui и т. н.

Петра, Petra, πέτρα; кыр. камень. Санктъ Никлазер. Ев. прочита Маѣ. 16, 18. на семь Петрѣ съзиждѣ, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ, superhanc petram, Вѣрвамъ, что истинно-то прочитаніе да есть на сен Петрѣ, и можетъ тжй да есть

гласилъ первообразный прѣводъ. Подхѣга, подхѣга, *uxor dimissa, ἀπολειψένη*; кыр. пѣштеница. Прочитася Маѳ. 19, 9. въ Остром. Ев. пѣхѣга, въ С. Никл. код. подпѣга; въ Глаг. Клоц. обр. 132 пѣхѣга, въ старобоем. глосенъ подѣга. За Карантанство-то както и полегато за наннонство-то на рѣчь-та показва челядно-то имя подѣж-никъ, что въведи единъ врачъ въ Граецъ 1833 л. Кон. Глаг. Клоц. XXXIII. с. 2. Тѣй ся намира и въ старый прѣводъ на пентикостаря употребителна-та *nanx*, *mer-seinarus*, какъ челядно имя (Нап) въ Моравія!

Понѣ, vel. zъv. Марк. 5, 28. глг. въ С. Никл. код. и Остром. Ев. прикоснуу се понѣ рижѣ того, по-кжсно кыр. безъ понѣ. Въ С. Никл. код. Марк. 6, 31. и не бы им коли понѣ ѣсти, кыр. и не ѣсти имъ бѣ коли. Схще тѣй въ С. Петерб. Грегора Націанцкаго. Въ старобоем. ся на-хожда твѣрдѣ чясто за можетъ быть, н. п. ты того понѣ велииниш учинити.

ПОПЕЛЪ, σίπης σποδός, кыр. ПЕПЕЛЪ. Пс. †101, 10. глг
 ИДЕ ПОПЕЛЪ ЪКО ХЛѢБЪ ЪСЪ, ѡтѣ σποδοὶ ὡςτὶ ἄρτον ἐσθλόν, quia si-
 perem tanquam panem manducabam. СЖЩЕ ТЖИ Пс. 147, 16.
 ВЪ ТОЯЗЬ ВИДЪ СЯ НАМИРА РѢЧЬ-ТА И ВЪ С. Петерб. Гре-
 гора Націанцкаго и Атан. псалтырь. Нынѣ у Венди,
 Кроати, и Сърби ПЕПЕЛЪ, пенео, у Боемци, Моравци и
 Словацц ПОПЕЛ.

Прѣлѣждати, decipere, ἑξαπατᾶν; кыр. прѣлѣстити. Прочитася въ извода отъ единъ старъ глг. Проповѣдникъ: иже колиждо дѣволски прѣлѣждаѣште се ащеиѣ, quicunque diabolice sese dicipientes mendacio. Тая рѣчь, какъ прѣлѣдити, намирася и въ единъ старобоем. Псалтырь отъ XIV в. Виттенбергъ, и доста производны ся срѣщать отъ

первообразна-та лѣдати, *seducere*, у старо и новообоем-
скый языкъ, н. п. прѣлудъ, *phantasma*, прѣлудствіе, *fa-*
lacia и. т. н.

Пресѣжѣ, пукнуваніе-то на зора-та, *initium diluculi*,
dilucalum. Марк. 1, 35, глг., въ С. Никлазерско и Криво-
зерско Св. и ѿтро пресѣжѣ сѣштѣ зѣло, кыр. и ѿтро
несшти сѣшти зѣло, καὶ πρωὶ ἐννοχον ἤσαν, т. е. mane, multa adhuc
nocte, vulg et diluculo valde. Корень брѣжѣ есть твърдѣ рас-
пространенъ въ слав; още и Словене-ти го познавать.
Въ старобоем. есть забрѣженіе, *diluculum*, въ новобоем.
Брѣск, розбрѣск и т. н.

Пресмрадити, *contaminare*, αφαιεῖν. Една сѣща глг
рѣчь, кыр. помрачити, открыти и т. н. Іер. 12, 10. въ
Пентикостаря 1563 л. 35 об. пастырїе мнози пресмра-
дише винограды мон. Острог. отрыли сѣть, δέσμευσαν, *demoliti*
sunt. Маѣ. 6, 16. глг. пресмраждаѣуть во лица своа, ἀφαι-
εῖουσιν vulg, exterminant, по-ясно deformat. Една слаба дыря
на това значеніе ся намира още у Словацѣ пресмразат
са, т. е. тѣлати се, скытамы ся бы.

Сѣдны днь, *dies extremi iudicii*, прочита ся въ Глаг-
Клоц. обр. 491. Кырилицѣ употрѣбляють за то страшны
сѣдх. Изговоръ сѣдны днь есть обыкновенъ отъ Сло-
венци, Боемци, (заедно Моравци и Словацѣ) и Лѣси.

Сѣгѣло, *privatim*, κατ' ἰδίαν; кыр. осебѣ. Прочтася въ
С. Никлазер. Ев. Марк. 9, 2. въведе ихъ на гору высокую
сѣгѣло їедини, кыр. осебѣ. Сравнявать съ това лѣх. сѣгѣло,
сѣгѣлны, что послѣдне-то значить на самотія, самъ и т.
н., и противостоить на огол, оголны. Тукъ принадлежать
и боем. стиглы, старобоем. штѣглы, стѣглы, и руе. шче-
голонъ. съ изгладваніе на шчеголы и оголны, сѣгѣло, испър-

вомъ сѣцѣзла, виждася да есть една сложна, както и близне-то лат. *singulus*.

Скала, *lapis*, λίθος, *saxum*, πέτρᾱ; кыр. камень. Тая рѣчь ся нахожда въ твърдѣ стари-ти глаг. изводи отъ Кроат. видѣ, н. п. скали се бише глаголати, отъ извода на една проповѣдь, отъ Лук. 19, 40. *lapides haec clamassent*, сръб-щася само у Краинци, Боемци, Лаузитци и Лѣхи, неизвѣстна на други Слав.

Тепѣ, тепсти, *percutere*, παῖν; кыр. вѣѣж, вити. Въ глаг. Евангеліе въ нѣкои мѣста ся намира рѣчь-та тепѣ, гдѣ-то пріема и Остромиръ, по-късно кыр. рѣжп. и изда-нія, измѣстевать ѣ съ вѣѣж: срв. Маѣ. 10, 17. 20, 19. 27, 26. и т. н. Още ся нахожда и въ старый прѣводъ на Тріода и Пророци-ги, н. п. Быт. 41, 23. (класи) н-тепени вѣтрѣмъ. Придържася за то изговоръ тепѣхъ мет-лами въ карант. памятници и днешно-то употрѣбленіе на рѣчь-та у Краинци и Кроати.

Троухътъ, *pumulus*, χατὸν, кыр. мѣдница. въ рѣжп. отъ глг. видѣ, сирѣчь въ С. Никлазерско и Крилозерско Ев., прочитася Лук. 12, 59: послѣднѣ трѣхътъ (послѣдній трѣхътъ крил.), *ἐσχάτον λεπτόν*, *ultimum pumulum*. острог. мѣдницѣ. Троуха за малко нѣчто, извѣстна есть на Слове-не-Кроати и др.; обаче Боемци употрѣблявать троухътъ *ragum, modicum*

Творити, сѣтворити, *facere*, ποῖν. Тая рѣчь въ тоязь частенъ разумъ си остана рѣчи въ повече-то мѣста на библійскы-ти книги и кыр. рѣжп. и изд; между това има и такава, гдѣ-то измѣстена съ дѣлати. дѣлати, или съ другъ нѣкой начинъ есть невърлена. Така Пс. 112, 9 глг. свитати творити неплоднѣ (вм. неплодъвъ) въ дѣму, съ тѣжъ. кыр. 1296 л. *εὐσεβείᾳ* неплодове

и 1495 въсѣлѣаіаі непоздѣу съ грѣшко-то Пс. 52, 5. глг. въси твореще безаконіе. кыр. 1296, 1495 л. дѣлаіуштен. Въ Сетинерскій псалтырь 1495 л. стоитъ у вси-ти такыва фразы дѣлати вѣ. творити, срв. Пс. 6, 9. 7, 16. 13, 4. 27, 3. 52, 5. 58, 3. 6. 91, 10. 93, 16. 112, 9. Чловѣкъ сравнява отъ една страна употребленіе-то на рѣчь творити въ Фрейсингерови-ти памятници, н. п. трѣвѣу творимъ, тебѣ се мнѣ творіу, іеже іесѣ створиѣ за чнстѣу исповѣд створиѣ и т. н. отъ друга страна употребленіе-то на истата рѣчь у днешны-ти Словене: сторити, правя, струвамъ бѣл., цѣно сторити, цѣнѣ-тѣ да опрѣдѣлитъ. Зачто-то творити створити, въ тоязъ разумъ въ-обще владѣе въ испрвомъ прѣведены-ты книги, въ Евангеліе-то, Апостола и псалтыря, то ся видить явно доказателство-то за паннопство-то

вѣко, двои вѣцѣ, palpedrae вѣдрѣ, кыр. вѣжди Пс. 131, 4. глг. вѣкома мѣма, 1296 л. и кыр-така, на 1495 л. вѣждама. Словенскы века нынѣ клѣпка; боемъ и лѣхъ. вѣко, кнко, вѣко, клѣпаніе бѣл.

вѣра іати credere вѣровати, кыр. вѣровати. Въ глг. памятници и въ кыр. рѣкп. глаголическый видѣ, тѣй и Остромиръ, стоитъ на много места вѣра іати, гдѣто малко по-кѣсно кыр. рѣкп. имѣтъ вѣровати. Ср. н. п. Мат. 21, 32. С. Никл. код. и неіесте іемѣу вѣрѣ, Острогъ, и Бѣлградъ и нѣвѣровасте іемѣу, Іо. 2, 21. вѣрѣ іашѣ книгѣмъ, Острогъ и бѣгрд. вѣробаша, Іо. 4. 48. неимѣте вѣрѣ іати, Острогъ. Бѣлгр. вѣровати и т. н. Тѣй въ глг. Клоц. не имѣтъ вѣрѣ. Нынѣ въ Словенскый сложно въ една рѣчь: вер-іемѣмъ, вер-ети и вер-іемѣмъ, вер-іатити, вѣрѣвамъ бѣл. за то вмѣсто вѣроіатнѣ, слов. веріетѣн. Изговорѣ. вѣрѣ іати есть старо-русскый,

ВЪЧАТИ **ВЪЧНА**, incipere, αρχεσται; кыр. **начьнѣ**. Една рѣчь твърдѣ прѣсна-та изъ вси-ти глг. памятници, что ся измѣнява най-много за ставаніе на бѣдѣще врѣмя. Отъ кыр. рѣкп. ся естъ исвършила яко рано, или прѣбърната на **начьнѣ**. Пс. 14, 1 глг. обитати **въчнеть**, παροικήσει, habitabit, кыр. 1296, 1495 л. Острог. **обитаѣтъ**; Маѳ. 6, 24. глг. неродити **въчнеть**, Острог. **начьнеть** Рим. 6, 4. ходити **въчнемъ**, Апост. 1324 л. и острог. **начьнемъ**. Въ нѣкои Рагузанскы дипломы отъ XIII в. (1254 срв.) ся намытра въ посърбенѣ видѣ ичнѣ: лѣди кон имамъ и кон 8чнѣ имети, на друго мѣсто ... имам имѣти.

ВЪСЛЕПАѦ, **ВЪСЛЕПАТИ**, salire аλλεσται; кыр. **истѣкати** и о. н. Въ глг. памятници за вода, что искача, извира: Іо. 4, 14 глг. источникъ воды вѣсти плѣштьсѣ въ животь **въчын** кыр. Острог. **истекаѣштитѣ**. Причт. 18, 4. вода **въслеплетъ** а чапѣси scaturit, нынѣ рѣка **изскачѣштитѣ**. Наумъ 3, 17. **въслѣпѣ**, ἐξέλατο, ессилѣт. нынѣ **возсочи** пѣс. Пѣсн. 4, 15, **стѣднѣсь** водѣ живѣ **ислепаѣштитѣ** отъ Ливана, φοιζουνδοѣ, Острог. **вкореѣѣштитѣ** сѣа, нынѣ **истекаѣштитѣ**. Отъ корень **слѣпнѣ**, отъ кой-то словен. и кроат. **слап**, aqua cadens, cata-tasta, н. п. **Скрадинскы** **слап**, **слапницѣ**, **слапем**, **варого**, **бо-ем**. **слапы** и **слап**. **Даклемъ** кѣмъ югъ и сѣверъ отъ **Панонія** чудны оставки отъ една рѣчь, что ся не срѣща никѣдѣ!

Заклопити, claudere, κλειεῖν; кыр. **затѣворити**. Лук. 3, 20. тлг. споредъ С. Никл. кодекса: и **заклопи** Іоанна въ тѣмни-ци, кыр. **затѣвори**. Ев. 4. 25. **ѣгда** **заклопи** се небо три лѣ-та, кыр. **заклаючи** се. Днесъ **кроатскы** **заклопити**, claudere **заклоп**, claustrum, **заклопница**, palpebra; словен. **заклепати** **заключебамъ**, **заклеп** и **заклепа** **Геспер**. още и у **Фрейс**.

ПАМЯТ. ВЪ ЖЕЛѢЗНѢХЪ БЖИХЪ ВКЛЕПЕННѢХЪ ПОСЕЧАХУ, ferreis compedivus victos invisent.

ЖАЛѢ, sepulcrum *μνημεῖον*; кыр. гробъ. Въ Григоров. глг. Ев. Мат. 8. 28. отъ жалѣи исходашъта, кыр. у Остром. отъ гробъ *ἐν τῶν μνημείων*, vult. de monumentis, т. н. e sepulcris. Съ тая прѣветха рѣчь, отъ която коренны-ты ся находитъ много въ Словен. и кроат. поставямъ на едно слова. жѣла. moeror, старо боем. жалѣ, въ Маѣ. сл., и старорус. жалник. tumults, другъ пхтъ могилъ

Испървомъ имахъ помысль да изясня на подобенъ начинъ и слѣд. глг. рѣчи; обаче трѣба да оставя това дѣло на други испытатели и да ся опрѣдѣля на нѣкои значенія и скасяванія.

БЛѢЗЪ, offensus ab allanatus. Пс. 94, 10. глг. блѣхъ блѣхъ роду сему, vulq. offesus fui generationi huic, *πρώσολυτος* кыр. 1296 л. Негодовахъ роду сему. Срв. близна, cicatrix, *ὄλη*, боем. Ублѣжити, offendere.

БѢКЪБИ, literae, какъ *γράφματα ἐπιστολῶν*. Два. 9, 2. Лук. 16, 6. 2. Оес. 2, 2. 3, 14.

Чрѣво и жтрѣба, оный *venter κοιλία* тойзъ uterus, *γαστήρ* Пс. 70. 60 двата наедно.

Днна по Грыц. *πρὸς τὸν δέμα*, ad quemdam, кыр. онъсица, Мат. 26. 18.

Еда когда, кыр. да не когда, еда како, еда не. *ἢ ποτέ*, ne forte, н. п. Маѣ. 27, 64. Пс. 7. 3. Еда когда похитить, кыр. да не когда похитить.

Еша и ѣша, *utinam, ὅσπλον*. Пс. 118, 5. Псалт. Атан. въ С. Петерб., Псалт. 1296 л. въ Москва, код. *uprasl* рѣчникъ отъ Ио. Екзарха и до у Калайдовича.

Искони, *ab initio, ἐξ ἀρχῆς*. Забѣлѣжвамы тукъ само случайно, чи изговарваніе искони доскони ся срѣща и у Фрейснговы-ты записки (Ш 64). Ио. 1, 1. ся държитъ здраво

на исходи у глг. книги, кога кыр. чясто поставя началѣ или испрѣва.

Единородъ, моногѣдъ, unigenitus, μονογενής кыр. їединородъ. Още глаг. Кюц., и вси-ты стары глг. книги. Въ послѣднии-ты, сирѣчь въ читанія-та отъ Еклизіарха, на-мира ся υἱός, filius, прѣведено члдо, вм' сынъ.

Клеппа, significans σημεῖον, кыр. знаменаніѣ. Глг. Св. Ни-колаз. Ев. и т. н. 10. 12, 33. 18, 32. 21, 19.

Лонѣ sinus, κόλπος надра, надра. Глг. Пс. и Ев.

Неродити, нерадити, една многозначителна рѣчь, Ср. Маѣ 6, 24. 18, 10. 22, 5. Марк. 3, 38. и т. н.

Область, imregium, ἐξουσία кыр. власть. Глаг. Кюц., Пращ, изв. глг. Псалт. и др.

Отъиѣло, послѣдний стихъ. Пращ. изв. и Струм. Апостъ

Прѣрѣкати, прѣрѣкати, contradicere, ἀντιλέγει кыр. прѣ-тити. С. Николаз. Ев. Маѣ. 16, 22. ἐπιτιμᾶν, increpere.

Проч. въ прочіи postridie, sequenti die ἐν τῇ ἐξῆς, τῇ ἐχομένῃ кыр. въ ближніи. С. Никлаз. Ев. Лук. 7, 11. и выстъ въ прочіи Сщц. 13, 33. подоваеть ни дньсь и дтрѣ и въ пречи ити. С. Пет. Грег. в' Наз. прокоіе, duae, sequuntur.

Проникати ся, divulgare διαφημίται ἐξηχίσται. кыр. прослѣдти сѣ. С. Никл. Ев. Маѣ. 28, 15.

Прѣтъ, pannus ράιο: кыр. льнѣ. С. Никл. Ев. Маѣ 12, 20.

Псанье, въписано, напсано. Тойзъ прѣдложителенъ видѣ, что ся срѣща въ глаг. Кюц. и въ нѣкои най-вет-хы памятници, исключително есть свойственъ на Боемци и Моравци.

Рачити, velle, βούλησθαι. кыр. благоволѣти. Фрайсин. памят., Глаг. Кюц., много старо-кroat. памят. и т. н.

СѢТЬ и сѢТИ, *inquit* *ἐρι* кыр. рече. До нынѣ по мое знаніе, намѣрена само въ четыре памятници: въ Струл. Апост., въ Глаг. Клоц. въ Патерик. Мнанов. и въ код. Супрасл. Евн. 8, 5. Апост. Струмь видѣть бѣ сѣть, и створиши по образу.

Скѣлѣзь въ Кривоозерско Ев. клѣзь Въ С. Никл. код. *πιστις, πίστεως* кыр. златица Маѣ. 22, 19.

Скринна, *αἰσα, κιβωτός*, кыр. ковчегъ. Даміановый Апост. Евр. 9, 4. Отгдѣ-то.

Скринница, *μαρτυρίον ὑποπόριον* кыр. раница у остром. у други ковчегъ. С. Никл. Ев. Іо. 19, 6. 13, 29. скрини-, цѣ имѣ.

СѢЛѢѢ, *melius κομψότερον* кыр. боле сѣлѣши, кыр. уньши. Въ Глаг. Клоц. Асем. код. Остром. и С. Никл. Лук. 12, 7, 24 Іо. 4, 52. Срв. гот. *сѣланс, bonus, сѣлѣі bonitas, felicitas*, лат. *salvus, salus*.

Свѣтѣкъ книжны, *liber, tomos, βιβλίον, τόμος*; кыр. 1296 л. главизна книжна.

СѢХЛѢ, *cremium, torris, φρύγιον*; кыр. 1296 л. сушило. Пс. глг. Пс. 101, 4.

Штитѣ и оръжіе. Глг. книги, имено Псалтырь-тѣ, различавать штитѣ, *scutum, ἀσπίς*, и оръжіе, *αἶμα, ὅπλα*; кырилови-ти поставять повѣчето оръжіе за штитѣ.

Тагаіе, тачѣіе, *deterius, ἔλασσο*; кыр. хуждѣшеіе Асем., Крылос., С. Никлаз. и Шиматовасерско Ев. І° 2, 10.

Устатѣ, *linguosus, ὀλωσώδης*; кыр. 1296 л. ѣзычны. Глаг. Пс. 139, 12.

Устоіати, *potestatem duram exercere, dure imperare, κατακυριεύειν, καταξουσιάτειν*; кыр. господствовать. С. Никл. и Шиматов. Ев. Маѣ. 20, 25. Марк. 10, 42. Лук. 22, 25.

Господине Издателю

на

БЪЛГАРСКИ-ТЪ КНИЖИЦЫ

Предъ нѣколко мѣсяцы, съ най голѣмо удоволствіе бѣхъ прочелъ въ 10-йтъ № отъ Българскы-тъ Книжницы за събудваніе-то на Кукушаны-тъ и за ввежданіе-то на Българскый-тъ языкъ въ цркви-тъ и училища тѣхны. Прѣзъ Ноемврія мѣсяць, во време-то на мое-то кжсо пжтешествіе по Македонія, азъ считахъ за най пріятенъ дългъ да замина и въ Кукушъ, за да видѣхъ оправдавали ся съобщенно-то извѣстіе, или е прѣувеличено. И така азъ на 24-й Ноемврія заминахъ въ Кукушъ и ся за-прѣхъ у извѣстный-тъ вече Родолюбець Г. Нако Ста-нишевъ, кой-то мя пріе съ въсторгъ. На 25-й день, Г. Нако мя заведе въ црkvѣ, гдѣ чорбаджіи-тъ мя посрѣ-пнѣхъ съ глубоко съжаленіе, че нѣмать още Българскы книгы, за да празднувать Св. Екатеринѣ, на 24-й за-едно съ сичкы-тъ други Българе. Но, ако и да нѣмахъ сичкы-тъ потрѣбны Българскы книгы, богослуженіе-то, о-собено Божественна-та Литургія ся съвършаваше по-чти се на Българскы языкъ, чинно и съ голѣмо благого-вѣніе. — Апостолъ и Евангеліе слушахъ на Българскый

измѣнѣ изъ прѣзидѣнтѣ на О. Неорига. Въ църквѣ-тѣ най-гольмо впечатлѣніе ми стори това: като влѣзохъ во Св. Олтарь, — видѣхъ да служатъ двама Священники, изъ кои-то единъ-тъ още немогълъ да ся научи да чете свободно по Българскы, като *престарѣлъ* чловѣкъ и за това по младый-тъ му шпнеше предъ престолъ-тъ, а той повтаряше. Това, като видѣхъ неможехъ да ся^н непрослѣ-зѣ и да непожалеѣ почтенный-тъ старецъ. Изъ църквѣ-тѣ мя дръпнахъ чорбаджин-тъ изъ къщѣ въ къщѣ, и гдѣ влѣзехъ, къща-та ся пълнеше и не вмѣщаваше народъ-тъ, кой-то мя съпровождаваше, за да чуетъ що годѣ за народность.

Въ нашѣ стариж, стары-тъ чловѣцы съставлявхтъ нѣкакъ, като особенъ класъ. Въ нѣкои мѣста, съвършено не ся съгласявхтъ съсь млади-тъ, и за това млади-тъ ги наричхтъ чловѣцы « отъ Иродово-то колѣно ». Но азъ въ Кукушъ не срѣщнахъ ни единъ старъ чловѣкъ, кой-то да бѣде противенъ на нѣкое благородно стремленіе. Мене и стары и млади еднакво въسخидавххъ. Единъ изъ стары-тъ чловѣцы — Хаджи Тено, (кой-то всегда съсь особенно въодушевленіе разсуждаваше за народность и ми предаде много свѣденія за злоупотре-бленія-та на тамошны-тъ Владицы), произведе на мене особено впечатленіе съсь своѣ-тѣ ревность, къмъ си-чко, що ся касае до народность.

Главенъ двигателъ на събудваніе-то, не само въ Кукушъ, но и въ много други Македонскы градове и палан-ки, какъ-то : въ Полянинъ, Воденъ, Струмицѣ и даже въ Охридъ, юе достойный-тъ за уваженіе родолюбецъ. Главный-тъ учитель въ Кукушъ — Г. Димитрій Мила-

днѣвъ, чловѣкъ съсь най благородны стремленя и съ необыкновеннѣ дѣятельность, проведены-тѣ съ него, десять дена съ най честиты въ мой-тѣ животъ.

Имамъ честь още да зарадвамъ наши-тѣ родолюбцы съсь най пріятно извѣстіе, че не само предъ вратѣ-тѣ Солунскы, но и въ самый-тѣ Солунъ наши-тѣ съотечественници ся събуждаты и мыслятъ вече за Българско училище въ Солунъ. Между Българе-тѣ въ този градъ, особенно ся отличава съсь своѣ-тѣ ревность кѣмъ съ-ко добро Г. Константинъ Динга. Богъ да му ѣ на помощь! За подробно описваніе, не ѣ мѣсто тука, затова съобщихъ само кратко извлеченіе изъ свои-тѣ записки.

На трѣгваніе изъ Кукушъ—въ іедно тържественно събраніе, доведенъ въ вѣсторгъ отъ родолюбивы-тѣ и ревностны Кукушане, казахъ имъ речъ на доступно за мене Македонско нарѣчіе, коуж-то Вы моля да помѣстите въ ваши-тѣ Книжици, за по голѣмо поощреніе; но да ѣ посмѣстите безъ пропуцаніе, или измѣненіе.

В. Чолаковъ.

1858 Декемврія 31 день

Цариградъ.

Достопочтенны братья

КУКУШАНЕ!

Уще предъ триесетъ години бѣше се показала наша книжна зора; и колку тая отъ първо да бѣше безсилна, малу помалу по ярка по свѣтлива излегваше на нѣмъ-тъ горизонтъ, дури наодзадъ свѣтна и на най отдалены-тъ наши братья, кои до сега слушаеше, а незнаеше; кои са викаха Българе, а незнаеха ни азбука отъ языкъ-тъ си. Наши-тъ братья во Българіѣ и во Оракиѣ отъдамна чатиха да се разбудветъ отъ глубокий-тъ сонъ отъ невѣжество-то, и сите сега единомудно прегъриветъ учение-то на народный языкъ, како най пужно средство кунъ образование-то си. Сегдена се откриваетъ училища; отъ сегдена во секакви старны отъ образованиѣ-тъ Европѣ течеетъ млади мугіе да църпеетъ отъ благодатный-тъ изворъ отъ наукѣ-тъ се що е полезно за развитие-то отъ нашый-тъ народъ. Сегдена ревностъ отъ учение-то се распространи; не можеше най послѣ да не се чуеъ гласъ и изъ отечество-то на наши-тъ просвѣтителъ, Кирила и Методія, и той гласъ се чу во вашы-тъ благородны души, и сите Българе со великѣ душевны радости се опулихъ кунъ васъ; во васъ гледаетъ първодители-тъ отъ народно-то во Македоніѣ развитие; на васъ надлежитъ фалба всенародна за ваше-то достопохвално, разбудвейние; и ако потомцы-тъ нѣкога сакаетъ да видетъ ходъ-тъ отъ народно-то во Македоніѣ развитие отъ васъ първо ке зафатеетъ!

Я бѣхъ въ кога прочитахъ 10-тъ Л^е отъ Българскы-тъ книжицы; тамо прочитахъ, како овде се откри първый пѣтъ Българско училище, и како ревностно вые се зафатихте за народный-тъ нашъ языкъ; прочитахъ и сѣга ми душа се смути отъ корень и съзгы отъ радость протекоха низъ очи-тъ ми. Не думайте, оти на вѣкъ-овъ иматъ нещо по утѣшително отъ народно-то нравственно образование. Това, се що баратъ чловѣческо-то достоинство, се даватъ на народъ-тъ; това ю отъ народъ-тъ свѣтъ, отъ кои можитъ да се узнантъ, отъ народъ-тъ живеетъ, сществуетъ на вѣкъ-овъ; безъ образование-то се гиниме во глобокъ темнотѣ, како сенкы.

Знаете ли вые, достопочтенны Господары, що насъ, народъ отъ 6 миліона предъ нѣколку години не знаеахъ али сме на вѣкъ-овъ? кога пѣтешественницы-тъ велеха за Българе, велеха како за народъ, кой живялъ нѣкога, а сега го нематъ. Насъ до сега думаха погърчени. Но коя бѣше причина-та отъ това? коя бѣше друга, та не наше-то народно необразование? и отъ къде можеха да узнаетъ насъ! Пѣтешественницы-тъ не слушаха Българско училище, въ църкви-тъ слушаха Богослужение то на Греческый языкъ, надворъ по голѣмы-тъ люгѣ слушаха по Греческы да зборветъ, и тые естествено думаха, що и мые сме Гърцы. Послѣ видите наше-то невѣжество кунъ каквы слѣпотѣи ни влечеше: Да се откажвиме отъ народность-тъ си и да се крыеме подъ чужо име! Българе быдвеещемъ да се викаме Гърцы! Вистина, тые Господиновцы, кои се криетъ, или се криеха подъ Гърчко име, незнаетъ каковъ славенъ нѣкога бѣше Българскый-тъ народъ, каква бѣше наша-ти Книжница, и каквы учены

мжжы пмахне! не знаеть, оти отъ нашій-тъ языкъ се о-
образова сиотъ Славенский міръ! що нѣкога въ църкви-
тъ ни звучеше народный-тъ нашъ языкъ, на кого сите пра-
вославны единоплеменны чинеть богослужение-то си! А
сега, сега каковъ страмъ на тые, кои се криеть подъ чу-
жо име, кои отфърлетъ свой-тъ си языкъ! Нашый-тъ ста-
робългарский языкъ се честить отъ сите Славянскы
племена, зацо мые чеда-та да не узнаваме свой-тъ си
языкъ, а да приѣгваме кунъ другой не нашъ языкъ?

Гърцы-тъ, наши комшии, кои пристигнаха по рано
отъ насъ да се мало развиеть, ни велеть « земите на-
шій-тъ языкъ. » Но се земать това, що чоекъ-тъ нематъ,
а мые слава Богу имаме свой языкъ пребогаты, зацо да
прибегваме кунъ чужо-то, кога имаме свое? Вистина, —
не се отказвамъ оти требить да се учиме и по Греческы,
како и по Французскы и по Немскы. Но требить общо-
развитіе да бидить на народный языкъ; инаку невежество-
то секога ке не завивать во темный-тъ си облакъ, и мые
никога не ке можеме да излезиме отъ дворъ-тъ отъ по-
луобразование-то, и ни здракъ (зракъ) отъ вистинско-то
образование не ке видиме. Опулетесе подалеку и ке ви-
дите, сѣто челоувѣство се [стремить кунъ истинно-то
образование, и за да стигнить това си отбиратъ най пра-
вый-тъ и найрашный-тъ пѣтъ; зацо мые да избираме кривъ,
дългъ и мжченъ? кой отъ насъ за да се вратить дома,
ке изберить пѣтъ низъ блата, тѣрнѣ и планины, кога
имать правъ, чистъ и рашенъ? (ми се чинить никой у-
мень). Кога ю така, зацо сега мые да се развиваме на
чуждъ языкъ, кога можеме по лесно на свой? Но нѣкой
отъ Гърцы-тъ можить да ни речить: « Вые сте Гърцы.

защо нѣкога бѣхте Гърцы, бъдете и сега Гърцы, како нѣколкузнанте нашій-гъ языкъ. » Но той що можить така да подуматъ, нека ми кажить, како можахъ да быдамъ Гъркъ, кога сумъ Българинъ? аш кога бѣхме Гърцы, та пакъ сега да быдме? али ако знаемъ по Гърцкы, можахъ да се выкамъ Гъркъ? или кой знаетъ по Французскы можить да се выкатъ Французинъ, или кой знантъ по Арапскы да се выкатъ Арапи? правило совсемъ не право. За това и Гърцы-тѣ немаеть право даприсвоявать насъ, ни да не учетъ да быдме Гърцы, зацо това ѣ нѣщо невъзможно.

И наши-тѣ Владицы требить да сознаваеть потребж-тѣ отъ народно-то наше развитіе, и ко вистинскы Христовы намѣстницы да пасеть стада-та си со миръ и благословленіе. — Тые требить да поучавать насъ како по скоро можиме да се образуваме, и да ни помогветъ со що можетъ. Но за наше несчастіе се показаха нѣколку гласовы отъ тые разбонницы противъ наше-то народно образование. Языкъ-тѣ нашъ, на кой сите Българе фалеть Господа, тые выкаеть варварскый, небогоугодень, гнусень!!! това оскорблявать секоѣхъ челоувѣческѣ душѣ, и ѣхъ пълнить со гнѣвъ и со изумленіе! Заръ не велить и священно-то писаніе « секоѣ языкъ да хвалить Господа »! Заръ Господъ гледать разницѣ мею православны-тѣ, и кой го фалить на Гърцки языкъ нему повике помогвитъ?.....

За това мые се надѣиме сега на Господа, кой сите народы еднакво благословлявать, се надѣиме да не се повтореть таквы вистина нечелоувѣческы постѣпки отъ Владицы-тѣ, зацо сега вече дойде време да си видиме

хесапъ-тъ со нихъ. Сега, слава Богу, никой вече не се бои отъ нихи-тъ апатемы!

А вые, достопочтенны Кукушане, неслушаещемъ друго, освенъ благородно-то ваше стремление, ходайте по той славный пѣть, по кой-то сте зафатиле; претеквейте се на учение-то со други-тъ ваши братья во Българіѣ и Тракіѣ! На отечество-то отъ Кирила и Меводія гледайте Охридъ—Славный-тъ градъ во нашѣ-тъ исторіѣ; и той се разбудить, по него други, и сегдена зора-та ќе светнеть. Охридъ сега узнаватъ свой тъ си братъ Търновъ—узнаватъ свои-тъ братья во Българіѣ и Тракіѣ пущатъ кунъ тые рѣце—за да се обратоватъ—во тые времена на динтъ отъ мудрый-тъ нашъ царъ—Султанъ Абдулъ Меджидъ, кой заедно со други-тъ Европейски държавы ни откриватъ новыи пѣть отъ благосостояние-то по кои требить мые сега да ходиме со исполнски чекоры, за да стигниме други-тъ образованы народы, отъ кои многу назадъ оставаме. Со еденъ зборъ требить да фалиме Господа за наше-то отъ глобокъ сонъ разбудвение во времена, во кои се що ни съдѣйствуе на умственно-то развитие; требить да фалиме Господа що дочекаме такви времена подъ мѣдро-то и благодѣтелно управление отъ могущій-тъ нашъ самодержецъ—Султанъ Абдулъ Меджидъ, кого Господъ да осипить со благоденствие и да обвѣртить со славъ.

В. Чолаковъ.

1858 година Ноември 30-й день

Кукушъ.

ПОМЯННИКЪ.

Райно Поповичъ, единъ отъ стары-ты учители, прѣсели ся въ вѣчность 9 Децемврія, 1853 г. у Гарлово. Покойникъ-тъ, роденъ въ послѣднихъ-тъ четвъртнихъ отъ замнѣно-то столѣтіе у Жеравихъ, отъ млади-ты си години, като по научилъ, при черковѣ-гъ, чтеніе по материнскій языкъ, зажедилъ за ученіе-то. Нъ въ онова врѣмя изъ отечество-то ни гдѣ имаше училища и учители! Той съ всичкы-тъ си сиромашійъ пуца ся на дългъ пътъ въ Солунъ, оттамъ въ Айвалъ и напъ съти въ Букурещъ, гдѣ-то тогава ся славяхъ прощати учители.

Съ много годишны трудове покойникъ-тъ изучи Еллинскы-тъ филологіи, коя-то въ оного врѣмя бѣше всичко-то ученіе и просвѣщеніе. Въ горящо-то си жажаніе да ползува отечество-то си, той прѣзира износны-ты предложѣнія, за да остане въ Букурещъ като пѣвецъ въ еднѣ черковѣ съ значителнѣ заплатѣ. та дохожда въ 1820 г. въ Котель, гдѣ-то Н. С. князь Стефанъ Къ-

гориди ся погрыжилъ да ся уряди едно общо училище за изучение на пизды-ты Българчета по майчинъ имъ языкъ и по елмиский. Въ нѣтогодишно то си учителствованіе у Котель покойникъ-тъ извади доста ученицы да разумѣвать Елмиский языкъ.

Маложенъ обаче на гонение по сметны-ты на нѣкой си безобразенъ и завистливъ Гръцкый кадугерь изъ Иверъ и отъ тогавашный Прѣславскый Епископъ, покойникъ-тъ ся оттегилъ въ мѣсто рождение-то си Жеравихъ и слѣдъ мало врѣмя прѣминува като учитель въ Сливенъ, а по еднѣ годиниъ призовава ся за учитель въ Карлово, гдѣ-то и дойде въ 1828 л.

Въ двадесетогодишно-то си учителствованіе у Карлово Райно Поповичъ искара доста Елминисты, кои-то ся прѣсѣхъхъ по различни страны като учителя или трѣговци. Въ старина-тъ си занемаренъ отъ Карловцы, той ся принуди да трѣси да учителствува въ Калотеръ, въ Сопотъ, докль най сѣтиѣ быде призванъ за учитель на Гръцкый языкъ въ срѣдотечно-то у Пловдивъ Българско училище, гдѣ-то въ разстояніе на година и половина съ готовность отправлява труднѣ-тъ на старини-ты му учителскѣ службѣ. Богу было угодно да ся прибере, есенесъ у дома си та при домочадіе-то си да отплати послѣдній си дългъ.

У память-тъ на благородно-то потомство Райно Поповичъ ще остане за всегда като единъ отъ най-плодовиты-ты учителя, кои-то разсѣхъхъ сѣмя отъ просвѣщеніе изъ отечество-то ни. Въ онова врѣмя, кога всякой почи-

таше за честь да знае пять шесть грѣцкы та съ това да
 ся показва Гръкъ, и да прѣзира всичко народно, Райно
 Поповичъ, ако и съвършенъ Еллинистъ, погryжи ся и
 за народниж-тъ и Книжничж; той е издалъ *Христоматики*
 или *Блжгогравиѣ*, *Глагованіе* на *Божественый храмъ*,
Служба Св. Харалампію (на Славянскый языкъ) и *Басни*
Есопосы.

Вѣчна ти память, покойный Райно Поповичъ! легка ти
 земля, коя покрыва мрътвенны-ты останки!

I. Г.

Въ Кукушъ, градъ сосъ 750 куку чисты болгарски жители, има на четвертъ часа отъ градъ-тъ на высокій единъ ритъ, кой се глѣда отдалека отъ каде да не идешъ: отъ Солунъ ли отъ Кужухъ и Бѣлащица планины; на той ритъ има една ветха обитель Св. Георгій, коя быдеки развалена отъ давно минаѣ времяна, въ година 1834 е възобновлена, како велеть надписи изсѣчени надъ церковны-тъ врата и прозорцы.

Первый отъ тѣхъ надписи говори за возобновленіе на храмъ-тъ, друга-та е поэмѣчательна: «А Марта лаша обрѣтохме отдавна загубленный матерный нашъ языкъ.» На той день, како ми казваха въ Кукушъ, фанакъ да пѣять въ църква-та по старославянский кѣмъ описана-та радость на си-тъ женско (авреть исаръ) и Черногорско (Кара-дагъ) окрѣжия.

Въвъ църква-та си-тъ иконы, си-тъ дирецы отъ стараніе на мѣстный-атъ владика Полианисъ съхъ покрыены со гърчки поучительны надписи. Ама кога фанакъ азъ да преглѣдамъ иконы со вниманіе, то на мнози отъ тѣхъ, на отзадн -та имъ страна намѣрихъ азъ слѣдове отъ по-стара и по хубава живопись. Со стараніе, со осторожность изыхъ азъ многолѣтний-атъ прахъ, и, что увидѣхъ? единъ Свѣтець на коло со огненны-тъ кони и надписъ: АГЮС, ПРОРОКЪ ИЛИЯ.

Сѣдне намѣрихъ азъ и други-тъ замѣчательны старославянски древности за кои, ако изволятъ Български Книжиды, не говорямъ подробно. Сѣга сакамъ да ви дадемъ двѣ пѣсни, кои велеать за Кукушъ и негови сосѣдни села.

И до сѣга, на чаршія, срѣщу дукьянъ-атъ на Г. Атанасъ

пошувалія лежи единъ голъ въ бѣль-камень. Сека жена, секо дѣте знаетъ, че той камень е гробъ на юнака Стамата: той се велитъ и до днесъ Стаматовъ-гробъ.

Требитъ да кажемъ че сжмъ одолженъ отъ тые пѣсни на Г. Нако Станишевъ единъ отъ старѣйшини градски и на Дим. Миладиновъ, доберь и миль-ми пріятель, учитель на Еленско Кукушко училище, кого-то Гърци много гонеетъ: найгоѣма му похвала е бранъ. вдигната срещу него вовъ Аѣниска Аѣнна въ единъ отъ первы-тѣ листове на минатый Ноемврый мѣсяць.

Ледва не заборавахъ да ви кажмъ, че Стаматова пѣсна се пѣеть нахоро само двапжъ въ годниж: на Великъ-день и на Гюргіевъ-день

Кога молихме на Водицы да запѣять тая пѣснж, сн-тѣ жены Фатиха да се смѣять, защо е срамота да пѣеме съга въ нкъ-денска пѣсня. Послѣ нѣколко отъ по стары-тѣ жены зафатиха Стаматова-хоро. Много жалобный е гласъ на тая пѣсна; хоро-то идетъ крѣтко. И на секіе два стихове жены викать едно протѣжно ю!....

На гласъ той се сбраха много люде. Жены не можеха да свършатъ пѣсня защо съкій со смѣхъ-ать казувалъ: ева, честитъ великъ-день!

Едилъ пжтникъ.

Цариградъ
18 Январія 1859.

БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПЪСНИ

Ея Стамать-младъ Стамать !

Гдѣ-ка ходи, младъ Стамать ,
Гдѣ-ка ходи, свире, пѣе
Свире, пѣе, Бога моли:
Варай Боже, миле Боже!
Камо дойде-день добръ-день
День добръ-день, день-ми Лазарь
по-день Лазарь-день Велигъ-день
по-Велигъ-день-день Гюргіев-день
Да-калеса-мъ много гости
Отъ-си-села, отъ-редомъ
Отъ-сичка-та-околія
Околія-свардарія:
Да-калеса-мъ-полицане
Со-нихни-бѣлы-полицанки:
Да-калеса-мъ-Кукушане-
Кукушане-си-левене;
Янешене-ми-полицы,
Си-кня-дѣла-да-даси
Да-измѣса-мъ-деветъ-фур-ны
Деветъ-фурны-бѣлы-некъ-семе-тъ;
Да-зако-ла-мъ-деветъ-шцы,
Не-впрезна-мъ-не-ораны;
Да-источимъ-деветъ-бочвы —
Деветъ-бочвы-благо-вино,
Една-бочва-бѣла-ра-мъ; —
Да-пско-чимъ-на-Кукушко
На-Кукушко-пърхъ-градище,
Да-си-збере, миле-Боже,
Миле-Боже—панагюръ-тъ.

Да си сбраха миле Боже,
 Миле Боже, панагюръ-атъ.
 Да седнаха, миле Боже,
 Миле Боже да си ядатъ—
 Да си ядатъ да си пиятъ.—
 Си-тъ ядатъ си-тъ пиятъ,
 Младъ Станатъ нчто яде,
 Нито яде нито пие,
 Тукъ се шета низъ панагюръ,
 Низъ панагюръ миле Боже:
 Ювакъ бърка да се боре —
 Юнакъ не се найдува
 Ювакъ не се отберува
 Да се боре съ младъ Станатъ
 Се напмна нмле Боже
 Миле Боже побратимъ-атъ
 побратимъ-атъ младъ Стоянъ
 — Младый Стоянъ Абренчедъ
 Се напмна, сатъ се отбра;
 — Се провикна, рѣцѣ плеена
 Да фатиха, миле Боже,
 Миле Боже да се боратъ
 Отъ пладена до ужина.
 Три пѣтъ отъ градище слѣзаха,
 Три пѣтъ горѣ се качиха,
 Четвертый пѣтъ на пазаръ слѣзоха—
 Пакъ фатиха да се боратъ:
 Ни падинатъ ни арнисатъ
 Нито борьба арнисуватъ.
 Туга веле младый Стоянъ:
 »побратиме младый Станате
 Ай да се арнисаме!
 Туга веле младый Станатъ,

— побратиме младый Стояно
 Я си борьба не оставамъ. —
 Мощно му се налюти, миле Боже;
 На Стояну му жалъ падна;
 Мощно му се зажалило:
 Та го дигна та го уари
 Отъ земля та миле Боже!
 Девягъ стажни го закопа
 Во земля-та, миле Боже.

==

Кад' го видъ Стаматова стара майка,
 Та му веле и говоре:
 « Нель ти велефъ миле сыне
 Нель ти веляфъ ни' се бори
 Т'лько глѣдй добры гости.»
 Тугай рѣе младъ Стаматъ:
 В р'й мале, ст'ра майко,
 Арио гости да ми глѣдашь:
 Нека ядаты, нека п'яты, —
 Ястые им'мъ за яденъе
 Вино имамъ за п'енъе. —
 Только рѣе младый Стаматъ,
 Только рѣе-миле Боже:
 И на Бога, миле Боже
 Душа одѣе, миле Боже.

3.

Стадо пасе чобанъ Яно
 На Кукушко върхъ градище.
 Тамъ гдѣ-къ пасе сиво стадо
 На Кукушко върхъ градище
 Си залежа сиво стадо.
 Тежка дремка го нападна.
 Тежка дремка на очи-тъ,
 Тежка тага на сърдце-то;
 Та полегна чобанъ-Яно,
 Та полегна, та позаспа.
 И на сонѣ му с дошълъ
 Църнь калугеръ, старъ игуменъ,
 И му веле и говоре:
 » Стани, стани чобанъ Яно!
 Да потърпишъ*) сиво стадо.
 Да го носишъ въ градъ Солуня.
 Да го дадешъ на касаны,
 Да си земешъ дръбни аспры.
 Дръбни аспры и двояцы;
 Та да дойдешъ въ село Кукушъ,
 Та зафанишъ да направишъ,
 Мала църква, малъ манастиръ,
 Малъ манастиръ-Святый Георгій
 На Кукушко върхъ градище. »
 Чобанъ Яно се разбуди
 Се прекърсти спротивъ слънца
 И потеря сиво стадо.
 Го отнесе въ градъ Солуня,
 Го продаде на касаны,
 Та си зеде дръбни аспры,
 Дръбни аспры и двояцы;
 Та си дойде въ село Кукушъ,
 Та зафати да си прави,
 Мала църква-малъ манастиръ,
 Малъ манастиръ-Святый Георгій,
 На Кукушко върхъ градище.

* За той сборъ имамъ да кажемъ такво: на единъ часъ растоїаніе отъ Кукушъ има на единъ отъ ритове, близу С. Янешево мѣсто, що са вика и до сега: Бойково тѣрло.

СТИХОТВОРЕНІЕ

ГЪРКЪ и БЪЛГАРИНЪ.

Гъркъ

Българине простъ чоече
Що тукъ стоишь не се гърчишь?
Немашъ очи да не видишь
Колку славны се сторѣме?
Погърчише ако сакашь
да се славейшь и ты ко насъ.

Българинъ

А Гъркиму старъ чоекъ
Какъ ти текна тые зборои
Да ми велишь да ми кажвишь?
Я бѣхъ славеиъ и прехвалеиъ,
И пакъ сега сумъ Бугаринъ
Ако сакатъ Богъ милустивъ
Ке си быдамъ пакъ прехвалеиъ.

Гъркъ

Болгарине не разбервишь,
Я ти велямъ да се учишь
Гърцкѣ книгѣ префаленѣ
Фукидида, Еврипида
Иродота и Пиндара..
Какъ ке чинишь ты безъ книгѣ?
Твоиѣ книгѣ ти си немашь
Да се сторишь ученъ чоекъ.
Сакай сега да се фалишь
Со наши-тъ ученици;
Ако можишь разбериме,
Научи се гърцкѣ книгѣ
Да быдмѣ сите Гърцы.

Болгаринъ— Да се учамъ Гърцкѣ книгѣ!...

Кой се тые що мы каза,

Тукидида, Еврипида

Продота и Пиндара,

Тые не се отъ наши-тъ

Ни дедо ми ни предедо;

Яска тые не познаемъ.

Ако речишъ ты за книгѣ

Имаѣ книгѣ, пакъ ке имамъ;

Ела Гърку ты никога

Да не чекашъ да се гърча.

Гъркъ

Я ты даамъ ариѣ укѣ

Защ' ти сакамъ твое добро.

Пакъ ти велятъ погърчисе;

Ако некашъ ти се молямъ.

Туку сѣде погърчисе.

Болгаринъ Немай Гърку додевай ми;

Пакъ ти рековъ, пакъ ти велямъ

Разберисе не ся гърча

Ако сакашъ Бугарисе

Миладиновъ.

ВСЕМОГ ѦЩЕСТВО.

(Подражяніе)

Завчясь Ты можешь мя направи прахъ —
И пакъ завчясь изъ прахъ мя въскрышавашъ!
Стжшавешъ духа, пълнишь и душѣ съ страхъ.
И пакъ изново ѣмъ развеселявашъ!

Ты кытишь съ цвѣте жялно-то лѣгло,
Разливашъ аромать изъ кадила златы,
И въ уморенѣ главѣ отъ тегло
Настѣнъ Ты бляскашь и мечты крылаты.

Развѣвашъ слѣзы съ духаніе любовь
Тѣшишь ужалены, клѣты неволны;
Въ бѣдѣ, загубѣ, помощникъ готовъ,
Ты вливашъ силѣ, лѣкъ у срьдца болны:

Еднажъ настѣнъ надъ буйнѣ бѣхъ рѣкѣ!
(Кой да даде менъ срьдце: » не страхуй! »)
Паднѣхъ — и съ выкѣ хванѣхъ Тя за рѣкѣ...
Извѣче мя и рѣче ми: » свѣтувай.

І. Г.

СЪВРЕМЕННА ЛѢТОПИСЬ

Сърбска-та народна скупщина ся събира въ Бѣлградъ прѣзъ праздника на Св. Андрея, и разгласява оставяніе-то на княза Александра, който забѣгва въ турско-то градище.

Едно настоятелство отива въ Букурещъ да покани испрвнѣйшій князь Милоша пакъ за въ Сърбія, и друго трѣгва за Цареградъ да обади на Высока-та Порта, чѣто жае сѣрбскій народъ. Между това става въ Бѣлградъ прѣврѣменно управленіе.

Г. Гладстонъ разгласява формално у Вѣна, че Англія нѣма помысль да остави нѣколко отъ седемь-тѣхъ острови на грѣцко-то управленіе.

Размиряваніе-то на умове-ти въ Іонійскы острови докарва безпокойствіе въ Лондра. Извѣстятъ отъ Корфу, че Малтезка-та флота е поставена на произволеніе-то на лордъ Іюнга, за да потѣжни вѣтрѣшни-ты размѣтванія и всяко чюждо нападаніе.

Ингелизкы-ты прѣселенія на Сѣверна Америка ся съединятъ подъ едно главно управленіе, което ще бѣде обвѣрено на единого княза отъ царска-та ингелизка фамилія съ титла Вице-краль.

Голѣмы приготовки ставатъ у Французскы-ты арсеналы заради войншко-то испращаніе противо Мадагаскаръ.

Лордъ Канингъ ся опрѣделява за Индійскій вице-краль.

Французскій вѣстникъ обнародва заповѣдь отъ Императора, който поставя, по предложеніе на князь Наполеона, единъ сѣвѣтъ на Алжиръ и на прѣселенія-та, да ся подновява прѣзъ година. Длъжность-та на тоя сѣвѣтъ е да испытва за вси-ты работы полезны за Алжиръ и за прѣселенія-та, споредъ които министр-тъ трѣба да ся допытва отъ него. Начялници-ти отъ служба-та на министра върху Алжиръ и прѣселенія-та щѣтъ влязять тамъ и щѣтъ ся намѣсвать въ тѣхъ работы, безъ да имѣть разсѣдителенъ гласъ. Князь Наполеонъ е оставилъ за него-си прѣдсѣдательство-то на сѣвѣта.

Ради Италія, споредъ ингелизскій вѣстникъ, Франца трѣба да ся съедини съ Австрія, за да отмахнать злополучія-та отъ едно лоше управленіе въ слабы-ты и расклатены държавы; това ще бже срѣдство да ся заздрави всеобщый миръ на Европа и единъ утишенъ прѣдѣлъ на Австрія.

Въ Австрія, вѣстници-ти ся заягять много ради състояніето на двѣ-тъ крайдунавскы Съединены Княжества, и има дума за извънредны мѣрки ради здравина, что мысли управленіе-то да приеме по прѣдѣли-ти на Галиція, докачени до Молдавія.

Пиемонтскы-ти вѣстници ся пълнать съ описаніе на свѣтло-то приѣмваніе въ Туринъ направено на великаго княза Константина.

КНИЖЕВЕНЪ ДНЕВНИКЪ.

9) *Крстка Всеобща Исторія отъ Смарадова, прѣведена отъ І. Груева. Царійградъ Гал. та. Въ книгопечатницѣ-тъ на Д. Цинкова и Б. Миркова. 1858. (in 80 обр. 209.)*

Днесъ става въ едвамъ пониква-та Бълг. книжнина едно голѣмо и отистина прѣголѣмо прѣобразованіе: Българы-ти до нинѣ пишяхъ и читяхъ отъ лѣво на дѣсно, посемъ сега закачвать проти-

вно-то, отъ дѣсно на лѣво. Тѣй за да забѣлежи нѣкой рѣчь вода, трѣба да пише *даво*, и послѣ да прочите обыкновеннѣ-тѣ думѣ вода; вмѣсто рѣчь *гаче* писано е чега и т. н. (гл. Цвѣтана 5 об. 1858.) По таково правило цѣль Българскій народъ си промѣнява имя и два града: единъ верѣдъ Българія и другъ въ Македонскы-ты крайща започнувать да ся наричатъ нѣ Търново, а—Тръново, и всичко това ся случва въ стайчка-та на единъ новъ писатель, безъ да знае нѣкой зашто. Незнаемъ вѣке да ли и жителіе-ти на тѣхъ градове щѣтъ са нарежтъ Тръновци.

Тя вървежи всякой може да виде въ горѣзабѣлѣжена-та книга, въ която е написано, че списатель-тъ ѿ *употребилъ воленъ прѣводъ*, т. е. величко направилъ по своя добра воля, което можаше му ся прости, ако тя бѣше напечатана само за своя душа, а нѣ за *млады ученици по Българскы училища*, както казва.

Много ни е мило, че нѣмаме при насъ первообразника да сравнимъ и двѣ-тѣ книги, за да ся увѣримъ на той воленъ прѣводъ. При всичко това като поразровихме малко листа-та на нея книга, огрѣделяваме ся нинѣ да забѣлѣжимъ само нѣкои прости съгледванія.

Въ 202-й обр. казва: *тѣй повернѣли на прѣстола фамилий-тѣ на бурбонн-ты*, *вм. тѣи повернѣли на прѣстола бурбонскѣ-тѣ фамилий*, зашто първо-то кога чюе Българинъ ще разумѣе, че фамилія-та е была върната на бурбони-ты.

Въ 115-й: *Сосѣиѣ прѣвзяли*, *вм. привзяли*.

Въ 83-й: *пспа-та*, *вм. папа*. Сѣщ. обр. *всичкы западны Христіаны*, *вм. вичкы-ты западны Христіане*.

Въ 35-й: *всичкы срѣдства*, *вм. всяко срѣдство*.

Въ 11-й: *Срѣдиземно-то море*, *вм. Срѣдиземно море*; сѣщ. обр. *сѣрадилѣ*, *вм. сѣзидилѣ*.

Въ 10-й: *Нѣ црѣлѣ Ханаанскѣ-тѣ землѣ, вм. нѣ црѣлѣ Ханаанскѣ землѣ.*

Ные оставяме на страна доказателства-та за горѣречены-ты поправянія, зашто ся надѣмь, че нѣгавый прѣводитель и които сѣ въиць на Българскый языкъ да ги познавать, а то които грѣшки може да сѣ ся вкаралы отъ нѣкое несъгладваніе.

Българскы-ти учителіе кога желають да издадѣтъ нѣкоя книжъ за училища, струвани ся, че трѣба като ѣж прѣведѣтъ и прѣдавать поиѣ двѣ години на свои-ти ученици, послѣ, ако е възможно, да ся допытать и отъ другъ нѣкой учитель, тогасъ и да ѣж нанечатать, и нека бѣдѣтъ увѣрени, съ тоя начинъ щѣтъ постигнать помысль-тѣ си отъ всяка страна. Тѣи ся види да е направиль и издатель-тѣ на *извода отъ физика*, и пакъ не е можяль да ся отърве отъ подобны поамы.

ИЗВѢСТІЕ.

На 1856. година часть отъ Цариградскы-тъ Българе между които имаме честь да ся считяваме и мы, намыслихъ чи ако ся събыре едно количество пары и ся захване съ доходъ-тъ му да ся издава едно періодическо списаніе което да распространява полезны знанія между нашія народъ и да заслужи за исправленіе на языка ны, юще и другы книги, постѣпенно споредъ срѣдства-та, нужны за училища-та ны, было бы добро иѣчто, было бы една крачка къмъ просвѣщеніе-то.

Таѣж имъ мысль удобриха и другы-ты въ Цариградъ достопочтенны Българе и слѣдователно ся рѣши и въ дѣйствиѣ да ся положи послѣ като всякій споредъ силата и произволеніе-то си принесе по едно количество пары за прьвоначаленъ капиталъ на предпріятіе-то. Тѣй ся захвана и ся основа Българска-та Книжнина а за нейны настоятели имаме честь да ся опрѣделимъ мы долоподписанны. —

Лѣснота-та съ коя-то дойде дѣло-то до тоѣ знакъ и изеднаждъ распродажба-та на Мѣсяцословъ-тъ за 1857 година (прьва-та книга на Българ. Книжнина) между нашы-тъ единородци даде ны силна надежда какъ ново съставленна-та тая Българ. Книжнина скоро ще ся укрѣпи и усили, и слѣдователно почне да излива ползы-ты

си, и отъ истина призоваваніе-то на други-ты ны по
вѣнъ единородци въ да помогнать за реченно-то нужно
усилваніе на предпріятіе-то намѣри отъзвъ пристойный.
Отъ всѣкадѣ съотечественници-тѣ ны ся явихъ добролю-
бивы и ревнители на просвѣщеніе-то, а особыто оныя на
градища-та *Казанлъкъ* и *Заара* както ся гледа у при-
ходъ-тѣ на *Книжнина-та*. Къмъ тѣхъ и нѣхны-ти настоя-
тельства *Книжнина-та* длѣжные всѣка признательность,
уплаквающе ся за хладнокровіе-тона други-тѣ градо-
ве отъ които имаше правда-та да ся надѣва за много
по голѣма помощъ, отдавающа това имъ назадъ оставаніе
на криво-то предположеніе което нѣкои си полагаха
чи ужъ цѣль-та на *Книжнина-та* не была чиста каква-то
ся бѣ обнародувала, и на безпорядочность-та въ кога-
то по злосчастію слѣдователно по различни важны причины
препадна *Книжнина-та*.

Нѣмаме намѣреніе да изложимъ различни-ты спѣжки
и препятствія които посрѣщна *Книжнина-та* преди да по-
чне да издава *Българскы-ты Книжицы*, зашто това е непо-
лезно като тѣ, слава любителю на просвѣщеніе-то ны *Цар-*
скому правительству, юще на время ся надвиха и отъ *Януарія*
прошлаго года почнаха да излизать » *Българскы-ты*
Книжицы «

Ако тѣ не излизаха въ послѣдно-то врѣмя ре-
довно и временно, това происхождаше, при други
спѣжки, и отъ слабо-то здравіе на тогичныйтъ имъ
главный редакторъ дълбокоученый Г-на *Димитрія Му-*
тѣева, по което и ся принуди най послѣ противъ щѣніе-
то си да остави уреджаніе-то на *Книжицы-ты*, натовар-
ивъ другой ученъ познатый-тъ *Г. Ив. А. Богоровъ* да
испълне число-то на **24** *Книжицы*. — Исто така и настоя-

телство-то ако не изпълнило реченны-ты си обѣщанія, за което и все е имало една причина и ако не съотвѣствува съ трудовы-ты си на желанія-та нѣкого или многыхъ отъ съотечественници-тѣ ны, тѣи молимъ да го прощаватъ като размышлятъ зашто всяко начало е мъжно и слѣдователно недостаточно. —

Днесъ по принужденіе което ны надлага уставъ-тъ на Книжнина-та, описваючи приходъ-тъ и разноска-ты и състояніе-то ѳ, отбѣгваме отъ да ся простираме въ тълкуваніе, зашто всѣкому е лѣсно изеднаждъ да вникне въ състояніе-то ѳ. Ограничаваме ся само да помолимъ всички-ты наши единородцы да ся не показуватъ занаяпредъ все тѣй какво-то до сега хладнокровны и по врѣмянно да си плащатъ спомоществованіе-то за Книжици-тѣ понѣ, имѣючи предъ видъ че нихно-то печатаніе и распращаніе ставатъ съ голѣми разноска ¹⁾, и че всѣко народно дѣло неможе ся обдържя и прѣуспѣва, освѣнь ако пакъ народно ся помага и подкрѣпѣва. —

По сѣщый-атъ уставъ отеглюваючи ся днесъ отъ настоятелство-то на *Българскы-ты Книжици* извѣстѣваме наши-тѣ единородцы че за напредъ ся избраха и опрѣделиха за настоятели Г. Г. Димчо Х. Тулевъ и Ст. Д. Бояджовъ къмъ които само и трѣбова да ся относѣ всякой отъ сега за какво да е относительно за Българската *Книжнина* или за Българскыты *Книжици*. — А за главній сочинитель на *Българскыты Книжици* счастливи ся

(¹) Споредъ тая причина ся рѣши да се употрѣбѣва и майката, додѣлихвата стане достаточна.

считаме можящи да предизвѣстимъ че за на предъ ще бже Г. Гавріилъ Кръстовичъ познатиятъ веке на читателитѣ имъ, тойзи ученый и отличній нашъ съотечественникъ въспріевъ на сѣбе таа длъжность по умоленія-та на тукашны-ты почтены Българи само и само за да не пристанжтъ *Българскы-ты Книжници* отъ лишеніе достойнаго сочинителя, макаръ и привременно, съвсѣмъ что отъ другъ странъ е занятъ съ по высокы длъжности налагаемы му отъ почтенны-тѣ правителственны мѣстоположенія които толкова пристойнно обдържя. —

Подъ единъ ученъ и дѣятеленъ редакторъ, какъвъ-то Г. Кръстовичъ нѣма съмнѣніе че Български-тѣ Книжници и по интересны за насъ Българиты, работы ще съдържавать за напредъ и по редовно ще излазатъ, спорядъ нѣкои же мѣрки кои то ся възхажувѣрены сме че и ново-то настоятелство въ кругъ-тъ на длъжностытѣ си ще съовѣтствува на надѣжды-тѣ тукашнаго Българскаго общества. Неостава же друго сега освѣнь и единородцитѣ ны по родолюбиво да съотвѣтствувать на нужды-тѣ и на желанія-та народнаго тогова полезнаго предпріятія, комуто мы молитствуваючи добъръ успѣхъ подписуваме ся за послѣденъ пѣтъ.

Цариградъ 1858 Децемврія 31

Настоятели на Бѣлг. Книжница

К. Мариновичъ

К. В. Славчевичъ

ПРИХОДЪ

на

БЪЛГАРСКАТА КНИЖИЦА

Отъ 1 Юлія 1856 до 31 Декем. 1858.

	грош.	пари
7 Лица, кои-то сѣ дали по много отъ 10 лири	20,700	
46 " " " " по 10 лири	46,000	
22 " " " " по 5 лири	11,000	
212 " " " " по 1 лира	25,959	20
Отъ лихва — — — — —	4,735	20
» разлика монедна — — — — —	14,189	20
» приимачиѣ на Бъл. Книжици събрани	14,875	
» Мѣсецословъ тѣ за 1857 събрани — —	4,870	
сичко.	142,329	20

РАСХОДЪ

на

БЪЛГАРСКАТА КНИЖИЦА

Отъ 1 Юлія 1856 до 31 Декември 1858

	грош.	пар.
За Мѣсецословъ-тѣ отъ 1857 — — — —	5,535	
» 1000 тѣла отъ Бъл. Книжици, Редакторътѣ имѣ и испращаніе-то имѣ. — — — —	102,863	15
» 500 тѣла отъ Чичова-та Томова Колиба	880	
сичко	109,278	15

Като навалимъ расходътѣ отъ приходътѣ, оставатъ 38176 гр. 5 пар

СЪСТОЯНИЕ-ТО

на
БЪЛГАРСКАТА КНИЖНИЦА

На 31 Декем. 1858.

	грошове	пари
1. Остатъкът отъ приходътъ — — — —	38,176	5
2. Има да се събиратъ за Мѣсец. отъ 1857 —	5,975	
3. 3000 тѣла отъ книга-та: <i>Краткое Сказаніе за Св. Димитра Басарбовски</i> , подарена отъ Арх. Патанаила Стояновича да се продаде за Бъл. Книж. по 2 гр.	6,000	
4. Печялба-та отъ Книга-та: <i>Благоправіе</i> , подарена на Бъл. Кн. отъ Д. Добровича и Георг. Василева	2,200	
5. Има да се събиратъ отъ приимачи-тъ на Бъл. Книжници за 774 тѣла по една лира едно-то тѣло, отъ кои-то, като се извадятъ вече събрани-тъ 14,875 гр. и 54 тѣла, кои-то се даватъ безъ плата на лица-та дѣто сж дали 10 или повече лири, и половина-та отъ 21 тѣло, кои-то се даватъ на лицата дѣто сж дали по 5 лири (Тука трѣбува да се извадятъ и по едно бъл. медж. отъ онѣзи книжници дѣто се приематъ отъ лица-та дѣто сж дали по 1 лира, нъ защото-то не сж проводихъ имената имъ отъ вѣнъ и не се знаятъ, за това оставятъ неопредѣлени)	56,075	
6. Има непродадени още 226 тѣла отъ Бл. Кн.	22,600	
сичко	131,026	5

Освѣнъ показаната сума, Бъл. Книж. има и Чисевата Том. Коляба 500 тѣла несвършени, и разницата на лиритѣ отъ несъбранитѣ лири на Книжницитѣ.

БИБЛИОТЕКАТА

на

БЪЛГАРСКАТА КНИЖНИЦА.

92 Тѣла разни книги на разни язици, подарени отъ Димит-
рія Мутѣва.

10 тѣла разни книги подарени отъ Вука Ст. Караджича.

2 тѣла отъ Всеоб. Исторія подарени отъ І. Груева.

1 тѣло отъ Сърбски Памятници подарено отъ А. Михайлова.

5 тѣла отъ Гласника, който се замѣнява съсъ Книжицитѣ.

Загребачкій Листъ, който се замѣнява съсъ Книжицитѣ.

Невенъ, който се замѣнява съсъ Книжицитѣ.

ИМЕНАТА

На лицата, които сж пожертвовали на Бъл. Книжнина на
редъ споредъ врѣмето въ които сж зели часть.

ВЪ ЦАРИГРАДЪ

К. Мариновичъ	гр.	500
К. В. Славчевичъ	»	500
Сим. С. Златовъ	»	500
Георг. Василевъ	»	500
Петар. Николаевичъ	»	500
Стеф. Д. Бояджовъ	»	500
Хр. П. Тъпчилеша	»	2000
Ник. П. Тъпчилеша	»	2000
Дим. Ив. Гешооглу	»	2000
Х. Н. Х. Д. Милчооглу	»	2000
Братія Г. Комсѣви	»	1000
Михайлъ Х. Панаіотовъ	»	1000
Хр. С. АриAUDовъ	»	1000
Бр. Ив. Золотовичъ	»	1500
Дим. Н. Бракаловъ	»	1000
Димитъръ Добровичъ	»	1000
Иванчо Х. Минчовичъ и друзы	»	1000
Теод. Бръкаловъ и друзы	»	1000
Рылскія Манастирь лир. Турс.	10 гр.	1000
Г. С. Чалжолу	10 л. т.	» 1000
Хр. Х. Д. Мавридовъ	10 л. т.	» 1000
Георги В. Шоповъ	10 л. т.	» 1000
Киру Х. Поповъ	»	500
Хр. Л. Хамамджіевъ	»	500
Панаг. Д. Павловъ	»	500
Иванъ Стефчовъ	»	500
Хр. Д. Караминковъ	»	500

гр. 26000

Ив. П. Ласковъ	гр.	500
Генку Г. Хаджаровъ	„	500
Георги Груевъ	„	500
Братія Маркови и	}	500
Д. Бошнаковъ 5. А. Т.		
П. и А. Х. Димитрови	5 л. т. гр.	500
Нанаіотаки Етрополець	5 л. т.	500
Бр. Георгіевичъ	5 л. т.	500
Салчо Г. Чомаковъ	„	500
Петаръ Г. Киселевъ	„	400
Стан. Н. Брадиновъ	„	120
Енчо Маноловъ	„	250
Ив. Б. Баларовъ	„	250
Беззооду Оаневъ	„	100
А. Г. Симовъ	„	100
Илія Бенчовъ	„	100
Тинчо П. Котленецъ	„	100
М. Пашовъ	„	100
Харалам. Лефтеровъ	„	100
Х. П. Х. Матеевъ и сѣновете		
му Киру и Иванчу	„	200
Ст. Жековъ	„	100
С. Г. Мечкаровъ	„	100
Генъ Манъовъ	„	100
Х. Конс. Теоторовъ Рѣхов.	„	100
Димит. Пасхалиовъ	„	100
Добри Стойновъ	„	100
Ив. Х. Г. Котленецъ	„	100
Д. Х. Нисторовъ 1 л. т.	„	100
Симу Г. Симовъ	„	100

гр. 2670

3270

ВЪ КАЗАНЛЖКЪ

Стоянъ Груйоду	гр.	1000
К. Х. Койчооду	„	1000
Теод. С. Манъоду	„	1000

3000

37

40
27
67

26000
6796
32720

6720

220 26000
220
26720

Къичо К. Кутбоду	гр.	1000
Теодоръ Митьолу	„	1000
Тошо Чорбаджи отъ Маглинъ	„	1000 <i>6000</i>
Калиникъ Игуменъ на Маглин- скійа манастиръ	„	1000
Г-жа Стоян. Грудлувица	„	100
„ Константина Х. Койова	„	100
„ Теодор. Манювица	„	100
„ Теодор. Митлоодувица	„	100
„ Дончовица Папазова	„	100
„ Къичовица Кутева	„	100
„ Марійка Бояджова	„	100
„ Марійка Манюлува	„	100
„ Анастасія Дончева	„	100
Костаки Ивановъ	„	100
Николай Стоянчовъ	„	100
Хр. Коевъ Сапунджи	„	100
Митю Стойчевъ	„	100
Руси Стояновъ	„	100
Мишчу Боювъ	„	100
Нейко Петковъ	„	100
Иванчо Сапунджиевъ	„	100
Нопъ Димитръ кѣгъ	„	100
Теню Ивановъ	„	100
Иванчо Тенювъ	„	100
Ииделчо Христовъ	„	100
Милю Гаповъ	„	100
Биро Христовъ	„	100
Х. Констан. Дочувъ	„	100
Сынъ му Андонъ	„	100
Христу Раювъ	„	100
Велчу Иванувъ	„	100
Петку Тона	„	100
Иванъ Колювъ правкъ	„	100
Х. Иванъ	„	100
Христу Кулинъ Коевъ	„	100
Дончу Нопъ Митювъ	„	100
Сынъ му Димитаръ	„	100
Етапо Ивановъ	„	100

70400
 3800
 14200

Камчию Беновъ	гр.	100
Ганчо Петковъ	"	100
Мирчо Х. Василевъ	"	100
Анастасъ Ивановъ	"	100
Димитаръ Нейковъ	"	100
Тоню Паяновъ	"	100
Сынъ му Петку	"	100
Юфчо Димитровъ	"	100
Сынъ му Димитаръ	"	100
Иванчо Велевъ	"	100
Теньо Славовъ	"	100
Марчо Дочовъ	"	100
Славъ Митювъ	"	100
Митю Радювъ	"	100
Иванчо Бояджи Перчевъ	"	100
Ненчо Х. Колевъ	"	100
Бончо бояджи Ненчовъ	"	100
Димитаръ Петковъ	"	100
Христо Ивановъ	"	100
Христо Пашалиевъ	"	100
Митю П. Поповъ	"	100
Койчо Неновъ	"	100
Иванъ Петковъ	"	100
Христу Ивановъ	"	100
Станчо Пейковъ	"	100
Петку Вълковъ	"	100
Мивчо Мирковъ	"	100
Христу Х. Петровъ	"	100
Станчо Петковъ	"	100
Генко Павлевъ	"	100
Иванъ Коювъ	"	100
Бончо Васильевъ	"	100
Мишчо Коювъ	"	100
Марко Манювъ	"	100
Христо Добровъ	"	100
Христо Богой	"	100
Петаръ Булашъ	"	100
Ненчо Марчовъ	"	100

3800

Наньо Вжлевъ	гр.	100
Митко Коевъ	"	100
Герги Китовъ	"	100
Руси Момковъ	"	100
Петаръ Д. Топузъ	"	100
Тотьо Паназовъ	"	100
Русо П. Митовъ	"	100
Хр. Стайковъ	"	100
Иванъ Кутьолу	"	100
Иванъ Клатна	"	100
Иванчо Христовъ	"	100
Станчо Филиповъ	"	100
Иванъ Д. Х. Койчовъ	"	100
Меладинъ Гуньолу	"	100
Несторъ Добровъ	"	100
Колю Христовъ	"	100
Геню овчаръ	"	100
Иванъ Друмъ	"	100
Ради Чавдаръ	"	100
Станчо Малодинъ	"	100
Атанасъ Станковъ	"	100
Христо Ивановъ	"	100
Економъ Х. П. Андонъ	"	100
Тотьо Калайджи	"	100
Иванчо Теодоровъ	"	100
Добри Маникъ	"	100
Стойно Четалъ	"	100
Иванчо Пенчовъ	"	100
Димитаръ Драгановъ	"	100
Попъ Ставры	"	100
Х. Иванчо Петковъ	"	100
Вжлчо Миранчи	"	100
Никола Маджаръ	"	100
Станчо Груевъ	"	100
Стайно Тамахкяръ	"	100
Иванчо Качачъ	"	100

3600

14200

3600

17800

Иванъ Петковъ	гр.	100
Христо Неделчовъ	„	100
Коста Петковъ	„	100
Жельо Гайтанджи	„	100
Вельо Цоневъ	„	100
Стойно Коевъ	„	100
Теодоръ П. Учителъ	„	100
Добри Ганчевъ	„	100
Ганчо Добревъ	„	100
Енчо Т. Яаджи	„	100
Димитаръ Ивановъ	„	100
Петко Демиръ сапунджи	„	100
Христо Ивановъ	„	100
Еню Славовъ	„	100
Жельо Славовъ	„	100
Димитаръ Христовъ	„	100
Койчо Ивановъ	„	100
Кольо Ст. Касапъ	„	100
Илія Зл. Касапъ	„	100
Иванъ Тр. Кацаръ	„	100
Теодоръ Коювъ яаджи	„	100
Генчо Коевъ яаджи	„	100
Вжлю „ „	„	100
Петко Бошовъ	„	100
Стеф. Бошовъ	„	100
Лазаръ Стамовъ	„	100
гр.		<u>20,400</u>

17800
2600
20400

2600

ВЪ РУСЧУКЪ

Братія Х. Петковы д. Тур.	10 гр.	1000
Стеф. Игнатіевъ	„	1000
		<u>2000</u>

ВЪ ВІЕНА

А. Михайловъ	2 л. Т.	гр.	200
Теод. Милановъ	1 л. Т.	„	100
Хр. Петровъ	1 „	„	100
Коста Атанасовъ	2 „	„	200

600

Хр. Гешоглу	1 л. т.	гр.	100
Иванъ Теодоровъ	1 „	„	100
Х. Д. Х. Пенчовъ	1 „	„	100
Йорд. Василевъ	1 „	„	100
Иванъ Денкоглу	100 карбов.	„	2500
			гр. 3500

2900
600
3500

ВЪ ГАБРОВО

Станчо Х. Арнаудовъ	10 л. т.	гр.	1000
Христо Дюстабана	10 „	„	1000
Христо Х. Ив. Манавъ	10 „	„	1000
Андрей Д. Хесанчиевъ	10 „	„	1000
			гр. 4000

ВЪ СВИЩОВЪ

Никол. Хр. Поповъ	10 л. т.	гр.	1000
Иванъ Б. Поповъ	10 „	„	1000
Братия Н. Каракашеви	10 „	„	1000
Ив. Д. Станчооглу	10 „	„	1000
Димитаръ Начевичъ	10 „	„	1000
Алеко Х. Константиновъ	10 „	„	1000
Ставри П. Дамяновъ	10 „	„	1000
Дамби Костовъ	10 „	„	1000
Братия Кабакчиевы	10 „	„	1000
			гр. 9000

ВЪ ЕСКИ ЗААРА

Вжлчо Х. Стаматовъ	гр.	1050
Х. Савва г. Стоевъ	„	1050
Ст. Тодоровъ	„	1050
Тачо Николовъ	„	1050
А. Х. Стоянчовъ и др.	„	1050
Д. Х. Пенчовъ и др.	„	1050
Х. Андонъ Х. Митовъ	„	1050
Зафиръ Христовъ	„	1200
Василь Емфиджи	„	700
Манолъ Ивановъ и др.	„	1050
Каоста П. Таркиевъ	„	122

10/22

Анастасъ П. Херян	гр.	242
Генчо Нифтиновъ	»	120
Стоянъ Банчевъ	»	120
Кръсто Кюмренъ	»	120
Попъ Ив. Петковъ	»	120
Василь г. Поповъ	»	120
Георги Лечовъ	»	120
Петко Т. Сахатчи	»	120
Зафиръ Тенювъ	»	120
Петко Трифоновъ	»	120
Раш. П. Костантиновъ	»	120
Иванчо Безасъ	»	120
Х. Пантели отъ Шумени	»	120
Братя Х. Илиевы	»	240
Брат. Б. Гюджюковъ	»	240
Атанасъ Г. саханджи	»	210
Теодоръ К. Бакалъ	»	120
Начо Г. Поповъ	»	120
Хр. С. Каличкоолу	»	120
Х. Д. Х. Генювъ	»	120
Петку Радоювъ	»	120
Косю г. Миткоолу	»	240
Ст. Минчевъ	»	120
Иванъ С. Салабашъ	»	100
Ст. И. Салабашъ	»	100
Георги Н. Салабашъ	»	100
Мин Мирчовъ	»	100
Вълчо Минчовъ	»	100
Леонидъ	»	100
Отецъ Митрофанъ	»	100
Ст. Патановъ	»	100
Момч. Енювъ	»	155
Георги Стайковъ	»	100
Захарія Стайковъ	»	100
Х. Д. Х. Т.	»	100
Ив. Х. Димитровъ	»	100
Димо Енчевъ	»	100
Г. Димовъ	»	100

4887

Минчо Гергивъ	тр.	100
Ст. Минчовъ	—	100 $\frac{1}{2}$
П. Х. Маринъ	—	122
М. Мартинъ	—	100
Н. А. Дукоглу	—	100
Славъ П. Гранчаровъ	—	498
Ив. Х. П. Сайд.	—	122
М. Х. Генчовъ	—	122
Киру Х. Ивановъ	—	122
Георги Д. Ахилод.	—	4000
		гр. 17695 $\frac{1}{2}$

ВЪ ТЪРНОВО

Пандели Х. Г. Кисимовъ,	10 Л. Т.	гр.	1000
Епис. Лоф. Г. Иларионъ	10 Л. Т.	»	1000
Ив. Гешоглу	5 „ „ „	»	500
Никола И. В. златаровъ	5 „ „ „	»	500
Димит. Х. Ничовъ	10 „ „ „	»	4000
			гр. 4000

ВЪ ОДЕССА

Д. С. С. Алексѣй Николаевичъ Ба-			
хметіевъ Р. С.	300	гр.	7200
Н. Мирон. Тошковъ	„ „ 250	»	3000
Д. О. Ниделковъ	„ „ 6	»	144
			гр. 10344

сичко 103,659

Отъ сумата 103,659 $\frac{1}{2}$ саме слѣдующитъ су-
мѣ не сѣ внесени:

Отъ Свищовъ	— — —	гр.	9000
» разни мѣста	— — —	»	1500
			10,500

и отъ сумата 103,659 гр. 4695 $\frac{1}{2}$

32420

20400

2000

3500

4000

9000

17695

2386

10422

1887

2386

17695

10344

1000

1000

Българските Книжници се раздават:

У ЦАРИГРАДЪ.

Балъ-Капанъ.

Братия Комисіеви.
Станчо Брадиновъ.
Иванъ пеовъ Ласковъ.
Иванъ Стефчевъ
Г. Р. Хаджаровъ
Д. Х. Несторовъ
К. В. Славчевичъ
Гавриилъ Кръстьевичъ
Цвѣтко Н. Узунъ
Г. С. Чалоглу
С. В. Сватовски.
Тодоръ Бръкаловъ
Иванчо Николовъ
С. Симовъ
А. Симовъ
К. Райковъ
Христо Груевъ
Христо Х. Стояновъ
Киро Георгиевичъ
Антонъ Кантаровъ
К. Мариновичъ
Х. Н. Х. Д. Минчоглу
Петъръ Николаевичъ
Киро Поповъ
Божилъ Ювовъ
Стефанъ Бояджовъ
Симеонъ Златовъ

Иліа Н. Бенчевъ
Христо Караминковъ
Георги Груевъ
Драганъ Матеевъ
Иванчо Х. Минчовъ
Хр. Хамамжіоглу
П. Д. Павлевъ
Никола Василевъ
Д. Бръкаловъ
Х. Мина Пашевъ
Хр. Арнаудовъ
Хр. Дюсъ-Табанъ
М. Х. Панаіотовъ
М. Райковичъ
М. Х. Ивановъ
К. и Ив. Х. Петрови
Хр. Пашаловъ
Георги Василевъ
Хр. Мавридовъ
Анг. Х. Дим.
Стоянъ Ив. Жековъ

Фенеръ.

Негово Преосвященство, Г. Ила-
ріонъ Макаріополски 11 тѣла.
Негово Высокопреподобіе Г.
Партеній Арх. — 20 тѣла.
Негово Преподобіе Г. Иларіонъ

Галата.

Негово Преподобіе Г. Паисій.

Г. Петроніевичъ 6. тѣла

„ Хр. Тъпчилещов.

„ Д. Гешоглу

„ Д. Добровичъ.

„ Моравеновъ

„ Иванъ Найденовъ

„ Петъръ п. Величковъ

„ Иванъ Миновъ

Татавля

Г. Никола Тъпчилещовъ

„ Золотовичъ

„ Стефанъ Иліевъ

„ Севастиди

Пера.

Г. Тошковъ

„ Александръ Ексархъ

„ Петко Бончовъ

„ Славчо Василевъ

„ Димитъръ Чопариновъ

„ Андонъ Кюстендили

„ Кръстьо Червенъ

„

„ Николай Ил. Кочевъ.

Г. Теню Бозвели

„ Иванчо Бозвели

„ Петко Маринъ

„ Христо Дупчина

„ Драганъ Манджука

Бебекъ

Г. Ев. Боре

„ Морсъ

„ Д. Костантиновъ

„ Величко Семеоновъ

„ Грую Ст. Груевъ

„ Д. Хесапчиевъ

„ Хр. Бояджіевъ

„ Николай Поповъ.

Бояджи Кюю.

Г. Панаіютаки.

Халки

Негово Высокопреподобіе

Г. Антимъ Архимандритъ.

„ Струмски

Атина.

Г. М. В. Шоповъ

Книжницитъ се испращатъ въ елѣдующъ-тъ мѣста още;

	тѣла
Въ Пловдивъ до Г. Доктора Ст. Чомакова.	100
„ Ески-Заара до Г. А. Х. Стоянчова.	30
„ Казанлъкъ до Г. Ст. Груіоглу	30
„ Калоферъ до Г. Д. Х. Тулевъ	35
„ Сливенъ до Г. Данчева	16
„ Габрово до Г. Ст. Арнаудова	8

Въ Търновъ до Г. Х. П. Кисимова	11
„ Свищовъ до Г. А. Н. Каракашеви	25
„ Русчукъ до Г. Бр. Х. Петкови	22
„ Шуменъ до Г. Т. Х. Бойчова	15
„ Тулча до Г. Д. Карловски	16
„ Самоковъ до Г. Бр. Х. Гюрова	20
„ Софія до Г. Дим. Трайкова	10
„ Дупница до Г. Дим. Янакіеви	5
„ Букурещъ до Г. Хр. георгіева	100
„ Гюргевъ до Г. М. Авраамовича	10
„ Ибраиля до Г. М. Поповича	20
„ Галацъ до Г. Евл. Георгіева	33
„ Віена до Г. Ат. Михайлова	10
„ Варна до Г. Бр. Георгіеви	10
„ Силистра до Г. Радя Теодорова	2
„ Видинъ до Г. Севас. Ганзовенова	2
„ Исмаилъ до Г. Г. В. Шопова	30
„ Едирне до Г. Арх. Натанаила Стояновича	10
„ Едирне до Г. Неша Чорбаджи	5
„ Хаскюю до Г. Христодула	15
„ Разградъ до Г. Никола Икономова	4
„ Одеса до Г. Ст. Тошковича	50

Сума-та 14,875. коя-то се показа да е събрана отъ спомощество-
ватели-тъ на Бъл. Книжици, е дадена само отъ петъ мѣста: Цариградъ, Кж-
занлъкъ, Русчукъ, Търново и Ибраиля. Отъ сички-тъ други горепоказани
мѣста нити една пара не е проводена за Книжици-тъ.

К Н И Г И

*кои-то ся сж печатали въ Печатницѣ-тъ
ни и ся намиряѣтъ за продажбѣ :*

СКРАТЕНІЕ на ТУРСКА-ТА ИСТОРІЯ преведена, попълнена и из-
дадена отъ П. Р. Славейкова. — 8^{ва} 68 стр. Цѣна ... 1 цваницъ.

КРАТКА СВЯЩЕННА ИСТОРІЯ преведена отъ Архимандрита Пар-
тенія Зографскій. 8^{ва} 120 стран. Цѣна 5 гр.

ЦВѢТОСЪБРАНІЕ (Славян Христоматія) Старо-Българскаго языка
издадена отъ Никифора Н. Константинова. гол. 8^{ва} 200 стр. Цѣна 8 гр.

Учебни Книжки за Дѣца-та, наредени и издадени отъ П. Р. Сла-
вейкова :

КНИЖКА I. БУКВАРЬ 8^{ва} 16 стр. Цѣна 1 гр.

КНИЖКА II. СВЯЩЕННА ИСТОРІЯ.

КРАТКА ВСЕОБЩА ИСТОРІЯ отъ Иоакима Груева. гол. 8^{ва} стр.
222. Цѣна 16 гр.

ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ТЕЛЕГРАФЪ преведенъ отъ францужки отъ Хр
Ваклидова. Издаденъ отъ Пантели Г. Кисимова. 8^{ва} 64 стр.

БЛАГОНРАВІЕ преведено отъ Францужки отъ Хр. Ваклидова. Из-
дадено отъ Д. Добровича и Г. Василева за полж-тъ на Българ-
скѣ-тъ Книжнинѣ. гол. 8^{ва} 48 стр. Цѣна 2 гр.

ПЪРВА ХРАНА преведена отъ И. П. Чичовъ. гол. 8^{ва} 168 стр.
Цѣна 16 гр.

ЖИТИЕ и ЧЮДЕСА Святаго и Славнаго Пророка Ілія преведено
отъ Отца Х. Софронія. гол. 8^{ва} стр. 35.

НАЧАЛНОЕ УЧЕНІЕ за дѣца-та отъ Арх. Партенія. гол. 8^{ва}
40 стран. Цѣна 2 гроша.

СМЕТНИЦА отъ Князя Кесарева.

НАРѢЧНА ЧИСЛИТЕЛНИЦА преведена отъ Н. Богданова, а по-
правена и издадена отъ Ив. Найденова.

БУКВЕНИЦА СЛАВЕНСКА отъ Хр. К. Сичанъ Николова.

МѢСЯЦОСЛОВЪ за 1859 отъ Българска-та Книжнина.

СКАЗАНИЕ за Св. Димитрія Басарбовскаго отъ Арх. Натанаіа
Стояновича.

Подъ печать :

ФРАНЦУШКО-БЪЛГАРСКИ РАЗГОВОРЪ отъ Ив. Найденова.

АЛГЕБРА преведена отъ Фран. отъ Хр. Ваклидова.

ГЕОМЕТРИЯ преведена отъ Фран. отъ Хр. Ваклидова.

ЦВѢТОНОСНО-ТО ПАПЕРЧЕ Нравствена Повѣсть преведена и
издадена отъ Х. М. Пашова и Ат. Г. Симова.

Отвзвнишы книги за продажбѣ :

БЪЛГАРСКА ГЪСЛЯ издадена отъ С. Зафировъ и Ц. Желева.
Цѣна 4 гр.

ТРЪГОВСКО РѢКОВОДСТВО издадено отъ Бр. Хаманджиевъ.
Цѣна... .. Цѣна 1 мина

Подписка-та за спомоществованіе-
то на Българскы-ти Книжици и
на Българ. Книжничъ приѣма ся
отъ тыѣ лица:

Отъ Насѣдатели-ти на БЛЪГАРСКЫ-ТИ КНИЖИЦИ
Г. Г. К. Маринича и К. В. Славчевича въ Цариградъ.

Отъ Г. Пандели Х. Г. Кисимова въ Трново.

- » » Т. Х. Бойчова въ Шуменъ.
- » » Братіѣа Х. Петкови въ Русчукъ.
- » » Сав. І. Гамзовенова въ Видинъ.
- » » Радіа Теодорова въ Силистрѣ.
- » » Братіѣа Георгиевичъ въ Варнѣ.
- » » А. Н. Каракашъ въ Свищовъ.
- » » Димитра Трайкова въ Софіѣ.
- » » Господина Данчева въ Сливенъ.
- » » Ст. АриAUDова и сынъ въ Габрово.
- » » Георги Карловскій въ Тулча.
- » » Неша Х. Матеѣева въ Едрене.
- » » Доктора С. І. Чомакова въ Пловдивъ.
- » » Ст. Груйоглу въ Кмзанижкѣ.
- » » Иванча Стоѣанова въ Ескы-Заарѣ.
- » » Христоула Чербаджи въ Хаскую.
- » » Д. Х. Тулева въ Калоферъ.
- » » Братіѣа Х. Гюрови въ Самоковъ.
- » » Дим. Янакѣева въ Дупница.
- » » Кара-Никола Ангеловъ Въ Т. Пазарджикъ.
- » » Хр. Георгиева въ Букурещъ.
- » » Мих. Поповича въ Ибраѣла.
- » » М. и А. Аврамовича въ Гюргево.
- » » Евлогіѣа Георгиева въ Галацъ.
- » » Отца Архимандрита Наѣанѣила Стоѣановича Начал-
сика на Добровецкѣй-тъ мѣнастырь въ Яшь.
- » » Г. Шонова въ Измаилъ.
- » » Николаѣа Хр. Палаузова и Ст. Топковича въ Одессѣ.
- » » Ат. Михайлова въ Виѣнна.